

Catalunya Cristiana

f /catalunyacristiana   @catalunya_cristiana   www.catalunyacristiana.cat   @catalunyacristiana.bsky.social   @catorcristiana   catalunya cristiana   Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià

Primer bisbe català de l'etapa Lleó XIV

El teòleg Daniel Palau serà ordenat com a nou bisbe de Lleida el proper 19 de juliol

P 26-29

Daniel Palau, al claustre del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, poc després d'annunciar-se el nomenament.

Agustí Codinach

EN PRIMER PLA

Paraules constructores de pau

59ena Jornada de les Comunicacions Socials

P 8-12

VATICÀ

La diplomàcia vaticana de Lleó XIV

Crònica de la corresponsal a Roma, Àngeles Conde

P 16 - 17

SUMARI

1 JUNY 2025

Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
En primer pla	08
Vida eclesial	14
Reportatge	26
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Cultura	38
Agenda	46
Des del carrer	47

22

Entrevista a Anna Roig Llorca

És la directora de Comunicació i Relacions Institucionals a Blanquerna

18-19

Residències de gent gran: transformació obligada

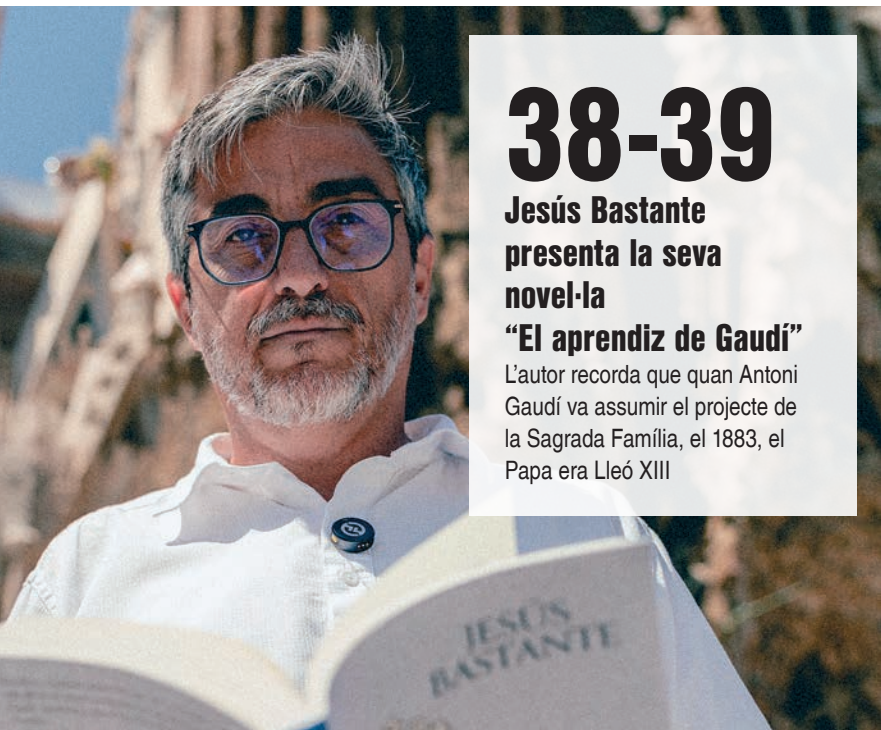
Les congregacions religioses necessiten una adequació a l'actual entorn social i administratiu

20

Nou diaca a la diòcesi de Solsona després d'una dècada

Rui Jorge Marques va ser ordenat el diumenge 18 de maig

38-39

Jesús Bastante presenta la seva novel·la "El aprendiz de Gaudí"

L'autor recorda que quan Antoni Gaudí va assumir el projecte de la Sagrada Família, el 1883, el Papa era Lleó XIII

EDITORIAL

Primer bisbe català de Lleó XIV

Només havien passat tres dies de l'inici oficial de pontificat, quan Lleó XIV va signar el primer nomenament d'un bisbe per a les diòcesis catalanes: Daniel Palau, degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, ha estat nomenat bisbe de Lleida en substitució de Salvador Giménez, que feia dos anys que havia presentat la renúncia per raó d'edat. De fet, el de Daniel Palau ha esdevingut el primer nomenament episcopal a nivell català i espanyol. Bona mostra de la cura i atenció que tant Lleó XIV com Francesc tenen envers l'Església catalana. Tinguem present també que Francesc, només una setmana abans de morir, va firmar el decret de les virtuts heroiques d'Antoni Gaudí i, per tant, el va declarar venerable, pas necessari per a la beatificació.

Amb aquest relleu queda pràcticament completada la renovació de l'episcopat català, que els darrers anys s'ha rejuenit. Daniel Palau, de 52 anys, s'uneix a aquesta nova generació i podria ser el responsable dels Mitjans de Comunicació en el si de la Conferència Episcopal Tarraconense, una àrea pastoral de la qual s'han ocupat els dos últims bisbes de Lleida. Un fet especialment rellevant en l'escaiença, l'1 de juny, de la LIX Jornada Mundial de les Comunicacions Socials.

Des de *Catalunya Cristiana* ens unim a la pregària pel bisbe electe de Lleida i en acció de gràcies per la tasca desenvolupada per Salvador Giménez els darrers deu anys. Fins al 19 de juliol, quan es farà la celebració d'ordenació i presa de possessió, treballaran plegats en el relleu de pastor d'aquesta estimada diòcesi de Lleida.

.....

Subscriuiu-vos-hi

DESITJO SUBSCRIURE'M AL SETMANARI CATALUNYA CRISTIANA DURANT UN ANY (48 NÚMEROS)

Edició paper 145€

Edició digital 90€

Edició en català

Edició en castellà

Nom _____

Cognoms _____

Adreça _____

Població _____

DP _____ Tel. _____ NIF _____

A/e _____

Forma de pagament

Únic pagament per any

Dos pagaments semestrals

Xec nominatiu que adjunto

Domiciliació bancària (*ompliu ordre adjunta)

*Senyors, els prego que, a partir d'ara, i fins nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la meua subscripció al setmanari CatalunyaCristiana.

Titular del compte _____

Tel. titular del compte _____

A/e titular del compte _____

IBAN	ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE	DATA (DD/MM/AA)
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Lliureu aquesta butlleta a:

Fundació Missatge Humà i Cristià

(Catalunya Cristiana)

Departament de Subscripcions

Comtes de Bell-lloc, 67-69

08014 Barcelona

Signatura del titular _____

La setmana a les Xarxes

PAPA LLEÓ XIV ✕

@Pontifex_es

22/05/2025

La dimensió de la unitat, en la vida i en la missió cristianes, la porto al cor; ho mostren les paraules de sant Agustí que vaig triar com a lema episcopal: *In Illo uno unum*. Crist és el nostre Salvador i en Ell som u, la família de Déu, en la rica varietat de llengües, cultures i experiències

DIANE MONTAGNA ✕

@dianemontagna

22/05/2025

Periodista

En el seu primer nomenament curial, el papa Lleó XIV ha nomenat sor Tiziana Merletti, exsuperiora general de les Germanes Franciscanes dels Pobres, secretària del Dicasteri per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica. Servirà sota la direcció de sor Simona Brambilla, que va ser nomenada prefecta el gener del 2025 i és la primera dona a dirigir un dicasteri del Vaticà

MERITXELL RUIZ ✕

@Ruizlsern

19/05/2025

Secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya
Dades per contrarestar alguns relats. La baixada de natalitat hauria d'afectar tot el sistema i aprofitar per garantir la gratuïtat per a les famílies i les dotacions de personal equivalents

LA SETMANA

Escollat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

JORNADES DE BASÍLIQUES HISTÒRIQUES A BARCELONA

Les X Jornades de Basíliques Històriques de Barcelona, del 15 al 16 de maig organitzades per l'Ateneu Universitari Sant Pacià, s'han centrat en la catedral de Barcelona, amb el títol *La basílica catedral de la Santa Creu i Santa Eulàlia: espai funerari i espai de vida*. Júlia Beltran de Heredia, coordinadora de la trobada, va destacar el 21 de maig, en una entrevista al programa *Sense distància*, que la trobada ha tingut "molt de públic interessat, així com professionals", i que ha servit per "presentar, donar a conèixer i fomentar el patrimoni de

les basíliques en sentit ampli".

La també professora de la Facultat Antoni Gaudí va explicar que "els romans enterraven els morts a fora de la ciutat, un costum que segueix el primer cristianisme fins que les relíquies comencen a tenir auge, a partir del segle VI, moment en què es comencen a fer enterraments dintre de les basíliques". Les Jornades de Basíliques Històriques volen potenciar el coneixement d'un temple concret, aquesta vegada la catedral, i oferir un espai per a diferents investigadors i línies de recerca.

Zoom MACIÀ GRAU

Agustí Codinach

Cada 22 de maig, des de mitjans del segle XVIII els barcelonins celebren la festivitat de santa Rita de Càssia, patrona dels venedors ambulants de flors i dels impossibles. Una de les parròquies on aquesta celebració es viu de manera especial és la de Sant Agustí, al barri del Raval, que un any més es va omplir de feligresos que van portar les tradicionals roses vermelles a la santa. A la imatge, el bisbe auxiliar de Barcelona Javier Vilanova beneeix les roses que, com diu la tradició, portaran sort la resta de l'any.

L'efemèride JOAN PALLARÈS-PERSONAT

6 de juny del 1808

Primer dels dos combats que es coneixeran com les Batalles del Bruc durant la guerra del Francès

Punt de vista

El poder i els límits de les dades

AGUSTÍ BORRELL
Vicari general de l'orde
del Carmel Descalç

A vui dia, les notícies solen anar acompanyades de dades. Les xifres, els percentatges i les quantitats s'han convertit en elements centrals en els mitjans de comunicació, que sovint utilitzen estadístiques com a base per reforçar les seves informacions. Aquest fenomen ha donat lloc al “periodisme de dades”, una disciplina que utilitza les xifres com a matèria primera fonamental, per davant d'altres fonts tradicionals.

Resulta habitual trobar notícies que giren al voltant de pressupostos, despeses o valors econòmics. De fet, algunes publicacions han creat seccions específiques dedicades exclusivament a les dades, equiparant-les

Moltes de les experiències més valuoses són les que no es poden mesurar

a àrees com política, cultura o esport. Diversos diaris també han obert espais als seus portals web per analitzar i presentar informació basada en dades, conscients del seu impacte en la percepció del lector.

En principi, aquest enfocament sembla positiu. Les dades ofereixen elements objectius i quantificables, proporcionant seriositat i rigor als arguments. Això pot evitar la subjectivitat i la superficialitat, contribuint a un periodisme més sòlid i fiable. Tanmateix, cal recordar que, com qualsevol altra informació, les dades han de ser verificades i presentades amb garanties. Sense aquest rigor, el seu ús pot generar confusió o manipulació.

A més, resulta fonamental interpretar correctament les dades, especialment quan es refereixen a persones. En un món que sovint prioritza la quantitat sobre la qualitat, és fàcil caure en el parany de valorar fets o individus segons criteris numèrics: el nombre de seguidors d'una entitat, les vocacions d'un grup religiós, o fins i tot el preu com a indicador de valor.

No obstant això, moltes de les experiències més valuoses són les que no es poden mesurar. Cada persona és única, i el valor de l'experiència humana va més enllà de qualsevol estadística. És imprescindible no oblidar que, malgrat el poder de les dades, la qualitat i l'essència de moltes realitats romanen fora del seu abast. ■

Mirada al món

On és Déu?

SARKIS HAKOBYAN
Comunitat armènia de Santa
Coloma de Gramenet

El poeta armeni Slavik Harutyunyan diu en un dels seus poemes: “Altes muntanyes, cels baixos, Déu s'ha perdut entre nosaltres.”

El mes passat vaig ser a la República d'Armènia, i un dia mirant cap al mont Ararat des de la plaça de la Mare Armènia, vaig tornar a recitar el poema. De fons es veia la muntanya sagrada, i em vaig fixar en les cares de les persones: unes tristes, altres contentes, unes cares pacífiques i altres enfadades. En els moments més difícils de les nostres vides en moltes ocasions ens preguntem: on és Déu?

El 1915 tot un poble cristià va patir el genocidi en mans de l'Imperi Otomà. El 2023 el poble armeni de

Déu és dins nostre, en les nostres decisions i els nostres actes

Nagorno-Karabakh va tornar a suportar un altre crim contra la humanitat, la neteja ètnica de les seves terres ancestrals, la represa del camí del refugi, la diàspora i l'acollida en altres països.

En el transcurs del genocidi armeni va haver-hi casos excepcionals que van donar l'oportunitat a la vida gràcies a bones persones (uns van amagar a casa seva armenis, altres van ajudar-los a anar-se'n amb l'arribada de l'ajuda humanitària internacional dels vaixells francesos). Déu era present en la bona voluntat d'aquestes persones que van donar el millor d'elles per al bé comú, potser arriscant la seva vida per salvar la vida d'altres.

On eres, Déu, quan tot un poble t'aclamava? Déu és dins nostre, en les nostres decisions i els nostres actes. Quan comprens i acceptes l'existència de Déu, aleshores has de ser portador de llum al món. Ser defensor dels drets humans.

Voldria que fóssim conscients que tenim una gran responsabilitat de deixar un món excepcional. Per als qui batallen en els fetus de les seves mares, ells, els encara no nascuts, estan lluitant per venir al món. Volen veure la llum, però depèn de nosaltres. Ara ens hem de preguntar quin futur els deixarem: un món de pau, de valors humans, de valors immaterials, o un món ple d'odi i de valors materials? ■

La fe, la litúrgia i la natura seran tres elements importants d'inspiració, que Gaudí reflectirà en la seva obra

Un home de Déu

**CARD. JOAN JOSEP
OMELLA OMELLA**
Arquebisbe de Barcelona

Estem de ple en la primavera, l'estació on la natura, la creació, esclata en tota la seva esplendor. Tot floreix, tot s'omple de vida, de flors, de fruits, de colors, de llum. I, providencialment, en aquesta primavera inspiradora, en ple temps pasqual, hem rebut la notícia que l'arquitecte Antoni Gaudí ha estat declarat "venerable". Ha estat un dels darrers regals del papa Francesc.

Gràcies a l'educació cristiana rebuda en el si de la família i del col·legi dels Pares Escolapis de Reus, Gaudí, ja de ben jove, va sentir-se atret per les coses d'Església, s'emocionava, especialment, amb la litúrgia dedicada a la Mare de Déu. També de petit va descobrir la bellesa de la natura. Per motius de salut, va haver de passar temporades llargues a la finca familiar de Riudoms i allí va tenir temps per contemplar i estimar la natura.

Una natura que, segons ell, era "el gran llibre sempre obert que calia esforçar-se a llegir". La fe, la litúrgia i la natura seran tres elements importants d'inspiració, que reflectirà en la seva obra.

Gaudí va donar testimoni de la seva fe en la seva vida quotidiana; era un home humil que, regularment, anava a missa, es confessava, rebia acompanyament espiritual, ajudava els pobres, visitava malalts i promovia iniciatives socials. Aquesta sensibilitat espiritual es plasma en la seva vida i en la seva obra, que té com a màxim exponent la basílica Sagrada Família. Gaudí estava convençut que complia una missió que Déu li havia confiat: posar l'Evangelí a l'abast de tothom.

Gaudí, anomenat "arquitecte de Déu", és ben conegut arreu del món. Un arquitecte que deia: "Per fer bé les coses, cal, primer, estimar-les, segon, la tècnica". Ell estimava el que feia, perquè estimava Déu. Tota la seva obra sedueix i fascina aquells que la contemplen, perquè en ella tot és bellesa. Meravella tots aquells que intenten arribar a entendre-la arquitectònicament, perquè el càlcul i mesura són perfectes. Tot és exquisit,

és l'expressió d'un geni que un dia va ser eclipsat per l'amor de Déu.

A la Sagrada Família cada detall, cada element gran o petit, és l'expressió d'aquest amor. Cal aturar-s'hi i no tenir pressa per llegir-hi allò que se'ns vol transmetre. Cal que contemplem aquest temple amb els ulls del cor. A la basílica de la Sagrada Família hi entrarem expectants i en sortirem fascinats per la força de la fe, que diuen que mou muntanyes, aquella fe que Jesús volia que tinguessin els seus deixebles; la fe que va moure Gaudí a representar la bellesa de Déu en la creació i en la història de la salvació culminada en la persona de Jesucrist.

Benvolguts germans i germanes, aquesta primavera, estació de l'amor, pot ser també un punt de partida per donar a conèixer el testimoni de Gaudí, home enamorat de Déu i de la seva obra. Fem que la persona i vida d'Antoni Gaudí siguin conegudes al món. Ajudem la gent que visita les seves obres a descobrir-hi Jesucrist, la font i la inspiració que van impulsar Gaudí a desenvolupar la seva impressionant activitat artística, arquitectònica i també social. ■

Les idees i les actituds involucionistes i bel·licistes podrien contrarestar-se amb l'estil sinodal

MANSUETUD EN TEMPS DE DESINFORMACIÓ I POLARITZACIÓ

JOAN ANDREU PARRA

La comunicació dels cristians —però també diria que la comunicació en general— hauria d'estar entreteixida de mansuetud, de proximitat, a l'estil dels companys de camí, seguint el Comunicador més gran de tots els temps, Jesús de Natza-ret”, escrivia el papa Francesc al darrer missatge de la Jornada de les Comunicacions Socials. Bergoglio tenia en alta consideració l'ofici de periodista i així ho portava escrit en el discurs que va lliurar-los en el Jubileu dels Comunicadors, el primer de tots els pelegrinatges jubilaris al Vaticà que es va fer aquest gener passat: “La del periodista és més que una professió. És una vocació i una missió. Vosaltres teniu un paper fonamental en la societat actual, en la narració dels fets i en la manera d'explicar-los. Ho sabem: el llenguatge, l'actitud, el to poden ser decisius i marcar la diferència entre una comunicació que revifa l'esperança, basteix ponts, obre portes i una comunicació que, al contrari, augmenta les divisions, les polaritzacions, les simplificacions de la realitat.”

Recepció a periodistes del papa
Francesc en el Jubileu dels
Comunicadors, el 25 de gener passat.

Malauradament, el que trobem a la societat són divisions profundes que obstaculitzen el diàleg i el respecte mutu i als mitjans de comunicació social, que són reflex d'aquesta societat, predominen l'agressivitat i la confrontació: "Als mitjans els atrau tot allò que és polaritzat. Gandhi deia: 'El que ens arriba pels mitjans són les interrupcions de la normalitat, però el que és normal és la llei de l'amor'", observa Marta Burguet, membre del Grup no-violència de Cristianisme i Justícia. La també professora del Departament de Teoria i Història de l'Educació de la UB apunta algunes causes d'aquest món hiperpolaritzat: "L'una seria el valor que donem als extrems. L'altra, una certa atracció per la visceralitat, com ha demostrat la neurociència: el cervell més primari o rèptil es veu atret per aquestes confrontacions, en canvi, un cervell més evolucionat té capacitat d'unir aquestes polaritats. Una altra raó és que la confrontació i el que és categoritzable dona seguretat, en els intermedis i la incertesa ens costa més moure'ns perquè suposa decisió personal i assumir tensions. I també el creixement dels egos que veiem a la nostra societat." Per a Burguet, "la polarització es contagia per osmosi; tots hi estem implicats. Ens resulta fàcil i còmode".

A tot això, cal sumar-hi la nor-

malització en el debat públic de discursos involucionistes com el masclisme, l'homofòbia, la transfòbia, el racisme, l'autoritarisme, l'individualisme, el bel·licisme o el punitivisme. Des de l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP) on acaben de presentar l'estudi *L'arrelament de les idees involucionistes i bel·licistes a Catalunya*, observen que aquest estat d'opinió hi era somort i que ha trobat la seva via d'expressió amb l'arribada de partits polítics que defensen aquests valors en espais de representació. Segons l'autor de l'estudi, el periodista Roger Tugas, "les persones que més abracen les idees involucionistes són aquelles que pateixen incerteses, inseguretats i pors davant d'un horitzó pessimista, marcat per la precarietat i una societat canviant".

Ha estat paradigmàtic el cas de la reacció dels mitjans que han "tancat files" davant del projecte de remilitarització d'Europa. En un estudi fet per Lafede.cat i Mèdia.cat - Observatori Crític dels Mitjans es constata, a partir de l'anàlisi de 63 articles, informatius i d'opinió, dels principals mitjans de Catalunya entre març i juliol del 2024, un discurs alineat amb la inevitabilitat de la guerra i la necessitat d'augmentar la despesa militar, "defugint qualsevol debat de fons i evitant parlar de les

conseqüències de les guerres que es preveuen".

BLINDAR-SE DAVANT LA "DISPERSIÓ PROGRAMADA DE L'ATENCIÓ"

En el missatge "Compartiu suauement l'esperança que teniu al cor" corresponent a la 59ena Jornada de les Comunicacions Socials, que s'escau l'1 de juny, festivitat de l'Ascensió, el papa Francesc es mostra preocupat pel fenomen de "la dispersió programada de l'atenció a través dels sistemes digitals, que, en perfilar-nos segons les lògiques del mercat, modifiquen la nostra percepció de la realitat" i que aquesta atomització dels interessos mina el fet de ser comunitat: "Sotmesos al domini atractiu de les pantalles, amb una sobreexposició més elevada del desitjat, podem fluir d'uns discursos a uns altres sense aprofundir-ne en cap, quedant-nos en el *trending topic* de la superficialitat, on es destaca el que crida l'atenció i determinats discursos que poden generar rebuig i fins i tot odi. Seleccionar i tenir un objectiu clar davant dels diferents sistemes digitals, ens pot ajudar a guanyar llibertat, independència i sentit crític davant de discursos manipulatiu i, de vegades, clarament contraris a l'Evangelí, que ha de ser la nostra principal font de contrast", remarca el periodista i religiós dels Sagrats Cors, Fernando Cordero.

De fet, el papa Lleó XIV en una de les seves primeres allocucions davant els periodistes després de la seva elecció en el Conclave va demanar l'alliberament dels periodistes que es troben empresonats per buscar i informar sobre la veritat: "L'Església reconeix en aquests testimonis el valor de qui defensa la dignitat, la justícia i el dret dels pobles a estar informats, perquè només els pobles informats poden prendre decisions lliures. El sofriment d'aquests periodistes empresonats interpel·la la consciència de les nacions i de la comunitat internacional instant-nos a tots a salvaguardar el bé preciós de la llibertat d'expressió i de premsa. Gràcies pel vostre servei a la veritat."

Autors com John Paul Lederach han escrit sobre la polarització dins la persona mateixa i parlen de les tres P (persona, problema, procés): "A vegades categoritzem la persona

Agustí Codinach

Per a la professora Burguet, els mitjans de comunicació social tenen la responsabilitat de "comunicar el màxim de veritat possible i, per tant, el màxim de versions possibles, perquè la veritat és la versió de cadascú sumada".

com un problema. I separar *persona* de *problema* permet que jo em pugui estimar un assassí, però que no aprovi el dany que ha causat ni el que ha fet. I això sembla que socialment, psicològicament o ciutadanament sigui impossible. I no ho és”, remarca Burguet. En aquest sentit, Lleó XIV ha subratllat que “la manera com ens comuniquem té una importància fonamental. Hem de dir no a la guerra de les paraules, de les imatges, hem de rebutjar el paradigma de la guerra. Desarmem les paraules i contribuïrem a desarmar la terra”.

Certament, per arribar als consensos “cal reduir les rivalitats i, per tant, rebaixar una mica aquests egos. La veritat ningú la sap mai al complet, però si m’ajudo des de la meua veritat i amb humilitat m’apropro a reconèixer que l’altre pot tenir part de veritat, anem sumant veritats diferents i, des d’aquí, podem obtenir una amplificació de la veritat”, remarca Burguet.

EL RECURS DE L’“ALFABETITZACIÓ MEDIÀTICA”

El papa Francesc, en el missatge escrit amb motiu del Jubileu dels comunicadors, parla que “necessitem una *alfabetització mediàtica* per educar-nos a nosaltres mateixos i als altres en el pensament crític, en la paciència del discerniment necessari per al coneixement, i per promoure el creixement personal i la participació activa de tots en el futur de les comunitats”. Per portar-ho a cap, Fernando Cordero recorda que “quan ens iniciem en una llengua, comencem a parlar, llegir i escriure amb els codis propis. El diàleg, la lectura pausada i l’escriptura ens poden ajudar a entrar en una dinàmica de pensament, reflexió, contrast i pausa. Cal aturar d’alguna manera el temps veloç, el ritme de les nostres societats que es mouen entre la precipitació i el desig de realització personal”.

En la trobada amb els periodistes que han cobert el traspàs del papa Francesc i el Conclave, Lleó XIV ha instat els professionals dels mitjans a “promoure una comunicació capaç de treure’ns de la torre de Babel en què de vegades ens trobem, de la confusió del llenguatge sense amor, sovint ideològic o sectari”. Per al Pontífex nord-americà, “la comunicació no és

només transmetre informació, sinó també crear una cultura d’entorns humans i digitals que esdevenen espais de diàleg i contrast”. I, com a matemàtic, presta especial atenció a l’evolució de la tecnologia, en particular a la IA “amb el seu immens potencial que exigeix responsabilitat i discerniment per orientar les eines per al bé de tots”.

En la trobada del Jubileu dels periodistes, el papa Francesc va fer una crida als comunicadors que expliquessin també “històries d’esperança, històries que alimentin la vida. Que el vostre art d’explicar històries (*storytelling*) sigui també art d’explicar històries d’esperança (*hopetelling*)”. “Conec comunicadors i persones corrents que expliquen històries que generen en el seu entorn transformació i esperança. Sembla que per als mitjans és més cridaner explicar històries amb un puntet de maldat, violència o d’escenes que eleven les audiències. El compromís amb petites històries que inspirin els altres a fer el bé és a l’abast de tothom. Fixar-nos en el bo que hi ha al nostre voltant i *filtrar-ho* com a material base de converses i

MARTA BURGNET
“La polarització es contagia per osmosi; tots hi estem implicats. Ens resulta fàcil i còmode”

ROGER TUGAS
“Els que més abracen les idees involucionistes són els que pateixen incerteses, inseguretats i pors davant d’un horitzó pessimista, marcat per la precarietat i una societat canviant”

Taula de treball a l’Aula Pau VI en les sessions sinodals de l’octubre del 2024.

FERNANDO CORDERO “Seleccionar i tenir un objectiu clar davant els diferents sistemes digitals, ens pot ajudar a guanyar llibertat, independència i sentit crític davant de discursos manipulatius”

LLEÓ XIV “Desarmem les paraules i contribuirem a desarmar la Terra”

diàlegs compartits. Recordeu la Carmelina, la senyora que portava flors grogues al papa Francesc? És una petita història de senzillesa, afecte i fidelitat. Busquem les *Carmelinas* que ens envolten!”, recomana Fernando Cordero.

LA SINODALITAT, UNA PROPOSTA DE L'ESGLÉSIA AL MÓN

Aquestes divisions del món “són símptoma del que passa quan, allunyats de Déu, busquem seguretat en el poder, intentant promoure sigui com sigui els nostres interessos particulars”, remarquen els bisbes bascos i navarresos en la carta pastoral *El contrast pacient*. Per a Burguet, la missió clau dels cristians és “poder proclamar i poder creure’ns, primer nosaltres, que la unitat és possible en la diversitat. El discerniment comunitari o comunió d’esperits parteix d’aquí: cadascú pensa i actua des de la seva manera, però hi ha una unitat de rerefons que podem pouar, i després cadascú som cridats a manifestar-ho des del nostre ésser, des del Déu que ens habita”. I continua: “Aquesta unitat ens remet a la voluntat d’implicar-nos-hi. El món no és que vagi malament perquè hi hagi persones que fan les coses malament, sinó

perquè hi ha els que les consentim. I aquí el poble cristià hi té molt a fer, amb la implicació, des d’un tarannà molt de Jesús: sentir-nos afectats pel dolor, sense que ens mengi i ens paralitzi.”

Per als quatre prelatos bascos “la comunitat cristiana està cridada a oferir una aproximació radicalment peculiar al conflicte encarnant una *comunió* que brota de Crist, que perdona els enemics i rebutja la violència. El Déu trinitari ens mostra que la veritable unitat no anul·la, sinó que abraça la diversitat, convidant-nos a reconèixer la riquesa de la creació en les múltiples expressions”. Així, en aquest context de fragmentació humana l’estil sinodal ofereix una alternativa: “La sinodalitat parteix de poder parlar les coses entre tots, d’escoltar totes les veus, perquè de vegades aquella veu més silenciada és on l’Esperit parla”, remarca Burguet. La professora de la UB valora que “a l’hora d’expressar-nos, tin-

guem la capacitat de fer-ho des de la no-violència, que no vol dir des de la no-força. Perquè la no-violència el que proposa és comunicar les necessitats que tenim i donar valor al que l’altre pensa i desitja, encara que no hi estiguem d’acord”. Hi afegeix altres actituds com “la capacitat de resistir i de resiliència” i “no minimitzar la dignitat de les persones, d’acollir totes les maneres de veure el món que aposten per un bé comú i, per descomptat, el treball interior que ens permeti descobrir fins a quin punt el que jo desitjo és just o no”.

Finalment, a la carta pastoral esmentada es recorda que “l’autèntica comunió eclesial creix assumint les tensions, no enyorant una harmonia idealitzada” i proposen unes actituds per construir-la: celebrar la diversitat com a riquesa catòlica, no magnificar els conflictes, pregar insistentment demanant la unitat i practicar l’hospitalitat “enfront de la por defensiva del món”. ■

OSMOTIC

by CORSA

ARA
DESCOMPTA
400€

L'únic depurador per osmosi
que no malgasta aigua.

Instal·la un **OSMOTIC** i oblida't
de comprar aigua envasada.

+info

T. 900 208 208

info@corsa.es

Sardenya, 397-399
08025 Barcelona

C O R S A

5

1974
2024

SIEMPRE VIENDO EL VASO LLENO

VALENTÍ
MISERACHS,
prev.

La decisió de Francesc de voler ser enterrat ben a prop de la capella de la “Salus” no ha de sorprendre ningú

“Salus Populi Romani”, en la vida i en la mort

Des del dissabte 26 d’abril les despulles del papa Francesc reposen a la nostra basílica, a prop de la Capella Paulina, prodigi del barroc romà, erigida a inicis del 1600 per voluntat del papa Pau V (Camillo Borghese), capella que és l’estoig que guarda la tan venerada icona de la Mare de Déu amb el Nen Jesús (ja grandet), que Roma venera com a patrona amb l’advocació de “Salus Populi Romani”, salvadora del poble romà, sobretot en èpoques de greu destret. Icona atribuïda idealment a sant Lluc, mentre que els treballs de restauració efectuats no fa gaires anys ens parlen d’una fusta dels segles X-XI.

No podem oblidar que sant Ignasi de Loiola va celebrar la missa nova a la capelleta del pessebre, traslladada de pes anys més tard a la Capella Sixtina (erigida per Sixt V a finals del 1500), davant les imatges del pessebre d’Arnolfo di Cambio. Sant Ignasi, no podent cantar missa a Betlem, com desitjava, ho va fer a la “Betlem de Roma”, on es guarden també les suposades relíquies de la menjadora de la cova de Betlem. La Companyia de Jesús, segurament en memòria del fundador, va difondre també la devoció a la “Salus”. Afegim-hi l’antigor de la basílica paleocristiana, amb els magnífics mosaics del segle V, les dimensions acollidores, el clima propici a la pregària, la presència continuada de nombrosos fidels (cas singular entre les basíliques majors), i potser trobarem una lògica explicació del profund afecte que sentia el papa Francesc vers la nostra basílica.

Un cop elegit, va venir el mateix vespre a venerar la “Salus”; deixant de banda els actes diguem-ne institucionals (que es podrien comptar amb els dits d’una mà),

havent en forma privada més de 120 vegades, abans i després de sengles viatges apostòlics. També ha quedat gravada en la memòria col·lectiva la imatge de Francesc tot sol, amb la muda però eloqüent presència del Sant Crist i de la “Salus”, en una plaça de Sant Pere deserta, en temps de la pandèmia, temps en què també jo personalment, com a degà del Capítol, vaig considerar que era un deure —tot-hom s’havia tancat a casa— mantenir la basílica oberta i celebrar-hi tots els ritus possibles, tal com demanava el Sant Pare, i amb totes les precaucions del cas. Fou el primer cop a la vida —i segurament el darrer— en què vaig presidir totes les funcions de la Setmana Santa, amb poc més d’una vintena de fidels en aquella nau immensa.

La decisió de Francesc de voler ser enterrat ben a prop de la capella de la “Salus” no ha de sorprendre ningú, quan a la basílica hi ha enterrats set Papes més. I en temps no pas gaire reculats, Lleó XIII va triar ser sepultat a Sant Joan del Laterà, que ell havia restaurat, i el beat Pius IX a Sant Llorenç Extramurs, tot i que sembla que desitjava reposar a Santa Maria la Major, ell, el Papa que va definir el dogma de la Immaculada Concepció.

Al moment present les corrues de fidels, o no tan fidels, de tot el món que volen venerar la tomba de Francesc són verament impressionants. Nosaltres fem tot el que podem per tal d’atendre tota aquesta gernació. I esperem que el papa Francesc els convidi a fer un pas més enllà, fins a la Capella Paulina, per tal d’encomanar-se a la “Salus Populi Romani” i al seu Fillet, com ho feu ell en vida, i ara en la mort, amb un amor i una fidelitat fora de tota mesura humana. ■

V

VIDA ECLESIAL

Aquesta setmana recollim l'**acció diplomàtica** de **Lleó XIV**, parlem sobre els **reptes** de les **residències religioses** de **gent gran**, assistim a l'**ordenació diaconal** de **Rui Jorge Marques** a **Solsona** i entrevistem **Anna Roig**, directora de Comunicació i Relacions Institucionals de **Blanquerna**

Albert Farré

El bisbe de Solsona, Mons. Francesc Conesa, va ordenar diaca Rui Jorge Marques el diumenge 18 de maig a l'església parroquial de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona.

Pau, veritat i justícia, els tres eixos en els quals posa l'accent el Papa

Hores frenètiques per a la diplomàcia vaticana de Lleó XIV

ANGELES CONDE

Ciutat del Vaticà

En el poc temps que portem de pontificat de Lleó XIV, la diplomàcia vaticana sembla que avança a passes gegantines, sobretot, pel que fa a Rússia i Ucraïna. En el moment en què s'escriuen aquestes línies, es parla d'una trobada imminent de les delegacions ucraïneses i russa en territori vaticà per acollir converses de pau. El diari nord-americà *The Wall Street Journal* afirma que la primera trobada es podria produir ja a mitjans de juny. Les informacions, però, se succeeixen de forma constant i, de moment, Moscou indica que no hi ha cap tipus d'acord perquè això es produeixi.

En qualsevol cas, una de les parts convocades a les negociacions, és a dir, la ucraïnesa, així com els Estats Units, estan totalment abocats amb la possibilitat que el Vaticà sigui el lloc neutral on seure seriosament a negociar. En tot cas, no seria el primer cop en temps recents que els murs vaticans acullen negociacions entre actors enfrontats. Recordem que, el 2013, per impuls del

papa Francesc, delegacions de Cuba i els Estats Units van negociar al Vaticà el desglaç diplomàtic després de 50 anys de relacions trencades. Aleshores, Raúl Castro i Barack Obama van reconèixer obertament el paper fonamental del Papa i de la Santa Seu.

Convé recapitular com han estat aquests avenços i com hi ha intervingut directament el papa Lleó XIV, així com l'engranatge diplomàtic vaticà. El 8 de maig Lleó XIV es va presentar al món parlant de pau, una paraula que va repetir contínuament en el seu primer discurs des del balcó central de la basílica de Sant Pere. I les paraules es van convertir en fets quan el primer mandatari amb el qual va parlar per telèfon va ser el president ucraïnès. Tot just quatre dies després de convertir-se en Papa, Lleó XIV va voler assegurar a Zelenski que el Vaticà continuaria donant suport a la tasca humanitària pel que feia a l'intercanvi de presoners entre Rússia i Ucraïna i al retorn a casa dels nens ucraïnesos deportats a Rússia.

El dia 14, el Papa va rebre els participants en el Jubileu de les Esglésies orientals, molts d'ells pelegrins de països en guerra com Palestina, el Líban, Síria, l'Iraq o la mateixa Ucraïna. El Pontífex va reiterar que la Santa Seu està disponible perquè "els enemics es trobin i es mirin als ulls". Per això, va instar els líders mundials que es reuneixin, parlin i negociïn. Aquell mateix dia, el Pontífex va parlar amb l'arquebisbe major de l'Església grecocatólica ucraïnesa, Sviatoslav Shevchuk. Aquest va confirmar a Lleó XIV que la diplomàcia vaticana funciona, perquè quan Rússia rep llistes de presoners ucraïnesos enviades pel Vaticà, aquests presoners reben un tracte més bo.

En les seves trobades posteriors no han faltat al·lusions a l'acció diplomàtica de la Santa Seu que el mateix Lleó XIV va descriure com a "animada per una urgència pastoral que l'impulsa no a buscar privilegis sinó a intensificar la seva missió evangèlica al servei de la humanitat". Pau, veritat i justícia són els tres eixos en els quals Lleó XIV vol basar la seva diplomàcia, tal com va explicar als ambaixadors acreditats davant la Santa Seu en el seu encontre del dia 16. El Pontífex va insistir que s'han de deixar de produir armes i optar per la via del diàleg per a la resolució dels conflictes. En aquelles hores, ja planejava la possibilitat que el Vaticà s'oferís per acollir les converses de pau entre Rús-

La missa d'inici de pontificat de Lleó XIV es va convertir en una altra ocasió per teixir aliances diplomàtiques

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Dones per a l'esperança

El cap de setmana del 9 a l'11 de maig va tenir lloc a El Escorial la III Trobada Nacional de la Revuelta de Mujeres en la Iglesia-Alcem la Veü. Gairebé 200 dones de 29 dels 33 grups ens vam aplegar per reflexionar, conuiu i continuar construint esperança en aquest Any jubilar. Tot i que la trobada va ser preparada fa mesos, vam tenir la sort de coincidir amb aquest moment tan especial de l'Església que estem vivint amb l'inici del papat de Lleó XIV. Les seves primeres paraules ens alegren i ens animen a continuar treballant perquè "la igualtat es faci costum". El nou Papa parla d'una Església sense por, constructora de ponts i no de murs, una Església que no té por dels reptes del present. Per això li demanem que escolti el clam i el patiment de les dones perquè cap talent d'elles no sigui malbaratat. En tallers, ponències, taules rodones, pregàries i litúrgies, i moments de festa i alegria, vam renovar el nostre desig d'una Església més circular i menys jeràrquica, menys clerical i més poble de Déu. La nostra aposta per l'esperança es fa realitat en accions concretes per les quals apostem: continuar construint comunitats sororals, promoure la teologia feminista i una espiritualitat ancorada en la vida, generar espais de no-discriminació, continuar compromeses amb les dones empobrides i amb totes les persones que viuen en exclusió. Volem que la Revuelta sigui identificada no només per la igualtat de les dones en l'Església, sinó per la seva denúncia que el patriarcat és pecat i que "la glòria de Déu és que les dones visquem i ho fem en plenitud i abundància".

TERESA CASILLAS

Neuroquímica i educadora

© Vatican Media

El papa Lleó XIV es va reunir amb el president Zelenski el 18 de maig.

sia i Ucraïna. Ho confirmava el cardenal secretari d'Estat, Pietro Parolin, en unes declaracions espontànies a la premsa. Va assegurar que el papa Lleó XIV volia oferir la Santa Seu com a lloc neutral per a una trobada directa entre Rússia i Ucraïna. Mentre, les negociacions de tots dos països a Turquia quedaven en un punt mort.

La missa d'inici de pontificat de Lleó XIV es va convertir en una altra ocasió per teixir aliances diplomàtiques. El mateix diumenge 18 el Papa va parlar en persona amb Zelenski. Després, el president ucraïnès es va reunir amb la delegació nord-americana formada per JD Vance i Marco Rubio. I, al seu torn, JD Vance també va mantenir una

trobada amb Ursula Von der Leyen de la mà de Giorgia Meloni. Mentrestant, Donald Trump mantenia una conversa de dues hores amb Vladimir Putin que el nord-americà va qualificar de "molt bona". En un missatge escrit a les xarxes socials, a més, Trump valorava molt positivament la possibilitat que el Vaticà acollís aquestes converses. En les darreres hores, els líders europeus, així com Donald Trump, van encarregar a Giorgia Meloni que obtingués la confirmació definitiva de part de Lleó XIV perquè el Vaticà pogués ser la seu d'aquests col·loquis. Després d'una trucada telefònica amb el Papa, el govern italià va anunciar que Lleó XIV ha donat llum verda perquè així sigui. ■

Les congregacions religioses necessiten una adequació a l'actual entorn social i administratiu

Residències de gent gran: transformació obligada

Agustí Codinach

Blanca Grandes i mossèn Bajo, prologuista i autor, respectivament, del llibre "Caminar hacia un nuevo horizonte".

CARME MUNTÉ MARGALEF

Barcelona

La pandèmia del Covid va passar una factura molt elevada a les residències de gent gran. De fet, ha estat un punt d'inflexió que ha comportat mesures de canvi que obliguen tot el sector, també les residències que depenen de les congregacions religioses. "Les residències de model religiós han d'assumir el repte de transformar-se

sense perdre la seva essència", recalca Juan Manuel Bajo Llauredó, capellà de la diòcesi de Tortosa i director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Bajo, amb una dilatada formació en Gerontologia i Bioètica assistencial i geriàtrica, dona resposta a la necessitat manifestada per la M. Milagros López, presidenta de Centres Sociosanitaris Catòlics de Catalunya, de dissenyar estratègies d'adaptació als reptes que cal afrontar per a les

congregacions religioses. Tot plegat ha desembocat en uns cursos de formació i en un llibre: *Caminar hacia un nuevo horizonte. El futuro de la atención residencial*.

"Les congregacions religioses, des del reconeixement a la tasca que fan des de fa molts anys, necessiten una adequació a l'actual entorn social i administratiu", exposa Blanca Grandes, consultora assistencial en el món de la dependència i la gent gran. "El que li vam demanar a mossèn Bajo era que ens ajudés a veu-

re com les religioses, sense perdre el seu carisma, poden fer aquesta transformació per donar resposta als reptes actuals: el canvi del perfil del resident; els requeriments d'obligat compliment per part de l'Administració; la manca de vocacions a la vida religiosa; la necessitat de treballar amb els laics..."

Per a les residències de les congregacions religioses, com a centres socials, el Covid va suposar un im-

portant repte organitzatiu, logístic i professional. Segons Grandes, arran del Covid, es va iniciar un procés de reflexió estratègic i de planificació operativa generant-se plans específics per a l'abordatge i maneig de les noves situacions requerides per les persones que viuen a les residències, amb l'objectiu de promoure un model d'atenció més individualitzat, especialment per a les persones fràgils, que permeti la interoperabilitat dels Departaments de Drets Socials i de Salut i la integració entre els seus

sistemes d'informació.

L'atenció primària és l'eix vertebrador d'aquest nou projecte d'atenció sanitària integrada a les persones que viuen a centres residencials, sent necessari establir canals de comunicació i circuits compartits que facilitin dinàmiques de treball en equip amb les residències.

Un dels salts qualitius més forts és la posada en marxa de la història compartida entre les àrees social i sanitària. Així, el Departament de Drets Socials i el de Salut han interconnectat els seus sistemes d'informació, de manera que els professionals sanitaris tenen accés directe a les dades de dependència o discapacitats i els treballadors de serveis socials poden consultar un conjunt mínim de dades de l'historial clínic.

Un altre canvi significatiu en l'àmbit residencial té a veure amb el volum. Van a la baixa les macroresidències dels anys vuitanta i noranta mentre que s'aposta, en canvi, per un model més familiar, o com destaca mossèn Bajo, "un model que veiem molt als països nòrdics de pisos tutelats, on el resident gaudeix de més intimitat i privacitat alhora que disposa d'uns serveis centralitzats". "La tendència", afegeix Blanca Grandes, "és que les residències funcionin per unitats de convivència. D'aquesta manera, tota l'atenció se centra en petits grups. Ara bé, quan parles d'unitats de convivència, estructuralment això té uns requeriments i l'adequació de determinades residències és complicada".

La manca de vocacions religioses i el requeriment de nous perfils professionals obliga les residències a treballar de forma més coordinada amb personal laic. "Les religioses han d'entendre la importància de la missió compartida amb els laics, de manera que no perden el seu carisma, sinó que el comparteixen i treballen col·laborativament en benefici dels residents", comenta Grandes. Per això, "és molt important que cada congregació religiosa defineixi els seus valors i model d'atenció a partir del seu carisma, per així poder-lo compartir i traslladar als laics".

Un model, d'altra banda, que segons Grandes té molt a aportar a la societat: "Sense operacions de màrqueting, les residències religioses han funcionat durant molts anys gràcies al boca-orella. Ara també tenen l'oportunitat de presentar-se en

societat a partir d'un model d'atenció molt envejable, en què el centre és la persona i la missió és aconseguir que se senti com a casa. Per això, el que volem és que la seva missió perduri en el temps, que es posicionin com un model d'atenció pensat per al bé de les persones i basat en l'humanisme cristià."

"Hi ha una fundació basada en els valors cristians i evangèlics, i el que hem d'aconseguir és donar pas a una nova generació de laics que hauran de beure d'aquest calze", afegeix mossèn Bajo. Ara bé, "el que hauríem d'haver fet a poc a poc ara ho hem de fer a correuita arran del Covid". ■

JUAN MANUEL BAJO

"Les residències de model religiós han d'assumir el repte de transformar-se sense perdre la seva essència"

Rui Jorge Marques Freire va ser ordenat el diumenge 18 de maig

La diòcesi de Solsona té un nou diaca després de gairebé una dècada

Albert Farré

Rui Jorge Marques Freire, durant la celebració.

REDACCIÓ Solsona

El diumenge 18 de maig l'església parroquial de Sant Miquel i Sant Vicenç de Cardona va acollir l'ordenació diaconal del seminarista Rui Jorge Marques Freire, de mans del bisbe de Solsona, Mons. Francesc Conesa Ferrer. Tal com va explicar el mateix bisbat, Rui Jorge va rebre l'ordenació a la mateixa església que l'ha vist créixer i on va rebre el sagrament de la Confirmació durant l'adolescència.

La celebració va començar a les sis de la tarda, amb una església ben plena de feligresos de la parròquia de Cardona i de tota la diòcesi, especialment la seva família i gent de les parròquies de Berga i Súria, on Rui va residir com a seminarista. Una solemne processó va entrar per la porta del darrere del temple,

encapçalada pels seminaristes, diaques, mossens i el mateix bisbe. Cal destacar la presència de molts capellans, diaques i seminaristes vinguts de fora de la diòcesi, companys i amics d'en Rui, així com d'un gran nombre de joves de Solsona que van voler acompanyar-lo.

Després de les lectures de la Paraula de Déu, van començar els ritus d'ordenació. Primer de tot, el candidat va ser cridat i presentat al bisbe, que el va considerar apte per al diaconat. Rui va assegurar-se per escoltar l'homília del bisbe. Tot seguit, tingué lloc l'elecció del candidat i la seva promesa de viure en la fe, el celibat i l'obediència eclesial. Un dels moments més emotius de la celebració fou quan Rui Jorge es va estirar a terra mentre es recitaven les lletanies dels sants. El moment culminant arribà quan, agenollat davant del bisbe i amb la imposició de les mans, va rebre l'Esperit Sant i va esdevenir diaca.

Els seus companys diaques li van

posar l'estola i la dalmàtica, i se li va lliurar el llibre dels evangelis. Amb el bes de pau i l'abraçada del bisbe i dels diaques presents es va cloure el ritu d'ordenació. La celebració eucarística va continuar amb el nou diaca servint al costat del bisbe, i es va acabar amb unes paraules d'agraïment i joia per part de Rui Jorge.

Cal destacar també l'acompanyament musical de la Coral Cardonina i de Mn. Paco Bernabé a l'orgue. Els concelebrants principals que van presidir al costat del bisbe Francesc foren Mn. Carles Pubill i Mn. Antoni Guixé, sacerdots de la parròquia de Cardona, Mn. Marc Majà, vicari general i rector del Seminari, i Mn. Pere Oliva, rector del Seminari Major Interdiocesà.

La festa va continuar fora del temple amb una xocolatada oferta per la parròquia i una ballada de gegants. La multitud d'assistents va felicitar el nou diaca i es va fer fotografies amb ell. ■

VIC

Trobada d'infants i famílies de catequesi a Malla

El diumenge del Bon Pastor a la tarda es va fer la trobada d'infants i famílies de Catequesi dels arxiprestats de Vic i Guillerics-Congost a la parròquia de Sant Vicenç de Malla, on es venera la imatge de la Mare de Déu de Gràcia. Va començar amb un temps de pregària a l'església, seguit d'una visita al museu i un berenar amb coca i xocolata.

LLEIDA

La catedral acull un concert d'òpera

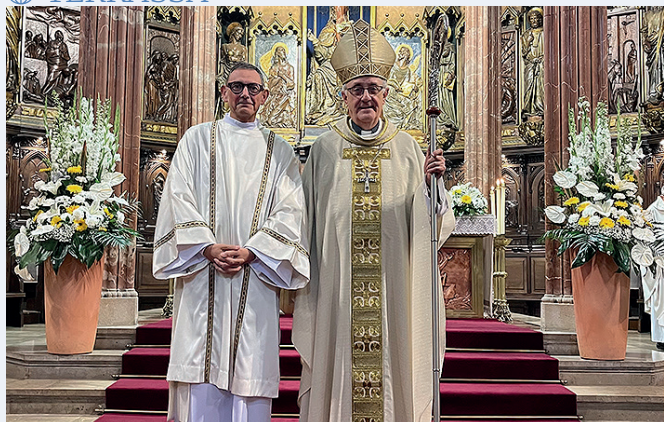
La catedral de Lleida es va convertir el 16 de maig en un singular escenari líric amb l'estrena de l'òpera *El fill pròdig*, un projecte que va néixer fa més de tres anys al si del Petit Cor de la Catedral, de la mà d'una de les seues fundadores, la mezzosoprano lleidatana Anna Maria Prada, i del mestre de capella de la catedral, mossèn Joaquim Mesalles.

TORTOSA

Missa funeral diocesana pel repòs etern del papa Francesc

El 3 de maig passat es va celebrar a la catedral de Tortosa la missa funeral pel repòs etern del papa Francesc, presidida pel bisbe Mons. Sergi Gordo i concelebrada pel vicari general i 22 preveres. La nau central era gairebé plena, en testimoni de l'estima del poble de Déu pel Sant Pare.

TERRASSA

Ordenació diaconal a Terrassa

El 18 de maig el bisbe Salvador va ordenar diaca permanent Bartomeu Reina Porrás. Acompanyaren el nou ordenat preveres i diaques de Terrassa i diòcesis veïnes, els seus familiars, candidats i aspirants al diaconat, i feligresos de les parròquies de Sant Joan Baptista de Mira-sol i de Sant Cebrià de Valldoreix, així com del Camí Neocatecumenal i del Moviment Curssets de Cristiandat.

URGELL

El Museu-Catedral obre una activitat nova amb motiu del Dia Internacional dels Museus

El Museu - Catedral de la Seu d'Urgell, amb motiu de la celebració del Dia Internacional dels Museus, va proposar enguany una visita guiada titulada *Els racons amagats de la Catedral*, que va tenir molt bona acollida amb tots els grups del divendres 16 i del dissabte 17 de maig complets. Hi ha previsió de continuar oferint al públic la visita guiada en grups reduïts.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Habitatge parroquial per a ús social

La parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat ha signat un conveni amb Càritas diocesana de Sant Feliu per a la cessió de la llar Sant Pau, un habitatge parroquial, per a donar-li un ús social. Segons Josep Torrente, rector de la parròquia, el patrimoni parroquial ha d'estar al servei de l'acció pastoral, i en aquesta acció pastoral l'atenció als migrants, pobres i infants és una dimensió irrenunciable.

SOLSONA

Trobada dels treballadors apostòlics amb el bisbe

El dia 13 de maig va tenir lloc la segona trobada dels treballadors apostòlics diocesans amb el bisbe Francesc. Aquesta trobada va començar amb un petit esmorzar, seguit d'una interessant xerrada del bisbe parlant de la corresponsabilitat diferenciada, una conversa en l'Esperit, i va acabar compartint el dinar plegats. El bisbe Francesc va transmetre la joia viscuda en el Sínode de la Sinodalitat i va mostrar la importància de l'escolta.

GIRONA

Les entitats socials de la diòcesi celebren la Pasqua del Malalt

L'església de Sant Narcís de Girona va acollir la Pasqua del Malalt, amb la Fira de l'Esperança, una missa presidida pel bisbe i una xocolatada. El delegat diocesà de Pastoral de la Salut, Mn. Sebastià Aupí, destaca que la trobada va ser "entranyable i plena de vida, una mostra viva d'una Església que estima i que serveix".

TARRAGONA

Assemblea Diocesana 2025

Dissabte 17 de maig es va celebrar al Seminari - Casa de Cultura l'Assemblea Diocesana 2025, presidida per l'arquebisbe Joan, amb 140 participants. Es va presentar l'avaluació de les prioritats pastorals 2022-2025 i es van validar les noves línies per al trienni 2025-2028. L'arquebisbe va destacar la importància d'anar units com a Església i de ser referents morals.

Anna Roig Llord, directora de Comunicació i Relacions Institucionals a Blanquerna – Universitat Ramon Llull

“El papa Francesc, a través de paraules i de gestos, ens ha indicat una manera de fer i ser en l’Església”

MONTSERRAT CREUS
Secretària del GIEC

Quins són els principals reptes que afronta la comunicació en l'àmbit de l'educació i la gestió de la comunicació en una facultat com Blanquerna?

El primer és donar una informació veraç del que oferim, amb una comunicació i un màrqueting molt honest, perquè s'han d'utilitzar totes les tècniques al teu abast. En segon lloc, la proposta de Blanquerna té clarament dos eixos: equipar el futur estudiant per al canvi, a través de tota una sèrie de competències personals i professionals, i explicar que l'important és com en sortiràs de preparat holísticament, a través de la personalització.

A Blanquerna, els professors saben el teu nom i et coneixen. Totes les universitats tenen i ofereixen un bon nivell acadèmic, la diferència i la superioritat rau en el valor afegit que aporten a l'estudiant. I jo això a Blanquerna ho vaig viure en pròpia pell com a estudiant, i ara, com a professional.

Com valora el llegat del papa Francesc?

Penso que hem tingut un gran Papa, que amb un llenguatge senzill i amarat d'evangeli ha connectat amb els creients i també amb no creients, i en això ell mateix ha estat un Papa de frontera i de frontissa. Ens deixa un llegat d'estar al costat dels pobres, els “descartats” de la societat, que a través de paraules i de gestos (com el lavatori de peus del Dijous Sant a presos) ens indica una manera de fer i ser en l'Església.

En el missatge per a la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials el papa Francesc (ACS) instava els periodistes a ser comunicadors d'esperança, a desarmar la comunicació i purificar-la de l'agressivitat...

M'agrada molt aquesta expressió de “comunicadors d'esperança”, i és el que més gaudeixo de la comunicació institucional, que em permet comunicar elements germinals que apunten a la utopia, és a dir, posar el focus a notícies que per als grans mitjans poden passar desapercibudes.

En la seva opinió, quina és la importància de la comunicació en la promoció de la justícia social i la solidaritat, especialment en el context de Càritas?

En els onze anys que vaig ser a Càritas com a treballadora, vaig aprendre molt. Una de les coses que vaig tenir més present era que ens movíem sempre en un triple moviment: fer-nos càrrec de la realitat que vivíem, carregar-la i encarregar-nos-en. El que intentàvem des de Comunicació sobretot era conèixer de primera mà què estaven vivint les persones que ateníem i fer-ne partícip, a través de la sensibilització i la denúncia, tota la comunitat per eixamplar la base social per encarregar-nos-en plegats. ■

“La comunicació institucional em permet comunicar elements germinals que apunten a la utopia”

IVAN BASSOLS – CÀRITAS CATALUNYA

Pepe Navarro

Reforç escolar de Càritas Interparroquial de Cervera (Càritas Diocesana de Solsona).

TENDRESA A L'AULA DE REFORÇ

L'acompanyament educatiu als infants que viuen en llars vulnerables i en situació d'exclusió social és un dels eixos prioritaris de la feina desenvolupada per Càritas en l'àmbit de la infància, l'adolescència i la família.

M. TERESA SIGNES

Professora del Departament d'Educació i Humanitats de la Universitat Abat Oliba CEU i membre del grup "Família, Educació i Escola Inclusiva" (TRIVIUM)

AULA EDUCATIVA

Repensant la formació inicial en temps de crisi

Necessitem docents que siguin prudents, justos, moderats, forts... qualitats totes elles que no només fan que siguin bones persones, sinó que també puguin ser bons docents

El rol del mestre ha anat de sempre molt més enllà de la simple transmissió de coneixements. Tots recordem aquells mestres que ens van deixar una empremta profunda, no tant pel que ens van ensenyar, sinó per la manera com ho van fer: amb una mirada, un gest, un somriure, o fins i tot amb una reprovació possiblement ben merescuda. Això ens recorda que la persona tant del mestre com de l'alumne és sempre el centre de l'activitat educativa.

Actualment, i a conseqüència dels desafiaments educatius que s'estan vivint, amb unes dinàmiques socials i culturals en constant canvi, s'espera dels nostres mestres que siguin agents de canvi social, dinamitzadors en unes aules diverses i en les quals proliferen —de vegades de forma aclaparadora— noves metodologies,

aprenentatges autònoms i col·laboratius, sense que aquests tinguin sempre sentit. Tot plegat desemboca en una sobrecàrrega laboral, amb manca de recursos i situacions que acaben generant un augment en l'estrès docent i una desmotivació clara.

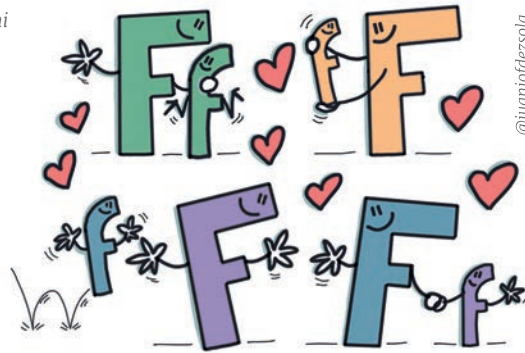
Per això, cal que en la formació inicial del professorat s'ofereixin eines que els permetin en un futur afrontar aquests reptes de manera eficaç. Necessitem docents que siguin prudents, justos, moderats, forts... qualitats totes elles que no només fan que siguin bones persones, sinó que també puguin ser bons docents, facilitant un entorn educatiu estable i saludable, propici per a l'aprenentatge.

Si volem que els nostres futurs mestres siguin fidels a les paraules del papa Francesc i segueixin endavant amb valentia i tenacitat, sent els "ar-

tesans" de les futures generacions, es fa necessari que el currículum de la seva formació, històricament enfocat en continguts acadèmics i metodologies didàctiques, contempli aprenentatges que els ajudin a ser més prudents, sent des de la recta raó des d'on es valori els seus alumnes, sent forts i per tant resilients i tenir una bona educació emocional, que els ajudarà en la tempraça dels seus actes. Formar els futurs mestres recordant les virtuts cardinals, i ensenyant-los com gestionar les seves emocions, i a comprendre les emocions dels seus alumnes, permet construir un sistema educatiu resilient, centrat en l'amor i el respecte mutu entre educador i educand, fent així realitat la frase aristotèlica segons la qual "educar la ment sense educar el cor, no és educar", sabent que un cor només es pot educar des d'un altre cor. ■

SALVADOR MANICH
President del Centre de
Preparació per al Matrimoni

FAMÍLIA, ESGLÉSIA DOMÈSTICA

Circular amb uns bons esmorteïdors

Quan volem créixer en l'amor de parella, practicar la tendresa és una de les virtuts més importants

Recordo de petit sentir explicar a la mare com era el cotxe de línia de Palafrugell a Llafranc. Un vehicle antic, atrotinat, sense suspensió, que feia el trajecte per carreteres amb sots, que els passatgers anaven comptant un rere l'altre. Deia que era conegut com la "Llevadora" per la facilitat que tenia de provocar el part a les dones embarassades. Un vehicle que feia perfectament la seva funció de transport però que resultava incòmode i cansat.

M'agrada establir un paral·lelisme entre el camí que es fa en la vida de parella i els esmentats esmorteïdors que li mancaven al cotxe de línia. Conviure i compartir la vida sense esmorteïdors és com haver oblidat la tendresa en el cor i en les formes. Es pot viure, es pot compartir, fins i tot es pot ser fidel al compromís ma-

trimonial, però sense la tendresa el camí es fa feixuc i qualsevol sotrac en la convivència fa patir. Aquesta esdevé com una vida casernària, amb drets i deures però mancada de la joia de viure.

La tendresa és com els bons esmorteïdors, et permeten arribar arreu suavitzant els sotrats i fent el trajecte més plaent, podent fixar l'atenció en les coses més importants. Quan volem créixer en l'amor de parella, practicar la tendresa és una de les virtuts més importants (*Amoris leatitia*, 127).

Totes les persones tenim més o menys facilitat de posar en pràctica la tendresa, però quan es tracta de la vida de parella i família, cal treballar-la bé. La seva dificultat rau en el fet que comporta algunes renúncies fonamentals: al propi jo, a ser el centre d'atenció, al plaer de ser servit, al

fet que ens diguin que som els millors, que tothom fem el que ens ve de gust, que ens riguin les gràcies, a no ser responsables dels nostres propis errors, a no voler ser mai els darrers.

Tenir cura d'aquesta virtut, la tendresa, comporta, en primer lloc, escoltar i posar en pràctica les paraules de Jesús (Mt 20,26): "Qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor." Cal viure amb els ulls ben oberts per saber reconèixer els mèrits de l'altre i fer-li-ho saber. Cal saber cuidar els detalls; dir una paraula d'ànim quan ningú se l'espera, tenir un detall, per petit que sigui, quan no semblaria merescut. Estar disposat a oferir el temps per escoltar i cuidar. Observar quan els altres necessiten el seu espai i respectar-lo. En resum, és voler fer la vida dels altres més confortable sabent que "doneu, i us donaran" (Lc 6,38). ■

Daniel Palau, nou bisbe de Lleida, en el primer nomenament del papa Lleó XIV a Catalunya

“HEM D’ESTENDRE LA MÀ A TOTS AQUELLS QUE ES TROBEN ALLUNYATS DE L’ESGLÉSIA”

MACIÀ GRAU

Sant Feliu de Llobregat
Fotos: Agustí Codinach

El papa Lleó XIV, que va celebrar la missa d’inici del seu pontificat el 18 de maig passat, ha necessitat només tres dies per fer el seu primer nomenament a les diòcesis amb seu a Catalunya. La Nunciatura Apostòlica ho va fer públic el dimecres 21 de maig. Aquell mateix dia es van convocar dues rodes de premsa simultànies, una a Sant Feliu de Llobregat i l'altra a Lleida, que ja feien presagiar el que estava a punt d’anunciar-se: Lleida tindrà un nou bisbe. L’escollit pel Pontífex —que des del 2023 era prefecte del Dicasteri per als Bisbes, l’òrgan responsable de la selecció i els nomenaments episcopals— ha estat el fins ara degà de la Facultat de Teologia, el Dr. Daniel Palau Valero. Palau substituirà el fins ara bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, que ja fa dos anys va presentar la seva renúncia per motius d’edat.

Amb aquest relleu queda pràcticament completada la renovació de l’episcopat català, que els darrers anys s’ha rejuenit amb els nomenaments de Xabier Gómez a Sant Feliu, Octavi Vilà a Girona, Sergi Gordo a Tortosa, David Abadías com a bisbe auxiliar de Barcelona, i Josep-Lluís Serrano com a coadjutor d’Urgell. Daniel Palau, de 52 anys, s’uneix a aquesta nova generació, i com va dir durant la roda de premsa al bisbat de Sant Feliu, es mostra “disposat a treballar amb les noves generacions des de la proximitat i amb mirada de futur”.

Daniel Palau, al claustre del bisbat de Sant Feliu, acompanyat del bisbe Xabier Gómez.

EL PRIMER BISBE DE LA DIÒCESI DE SANT FELIU

El motiu pel qual la notícia es va fer pública des de la sala de conferències del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, plena de familiars i amics del nou bisbe electe, és que Daniel Palau compaginava fins ara la docència eclesiàstica amb el servei pastoral a dues parròquies de Corbera de Llobregat: Santa Maria i Sant Antoni Abat. Això el converteix en el primer bisbe procedent d'aquesta diòcesi, un fet que el bisbe Xabier Gómez va voler destacar durant la roda de premsa: “Gràcies per la teva generositat i disponibilitat, en un servei que no és fàcil però apassionant. Les teves comunitats de Corbera i la nostra diòcesi, on ens fas tanta falta, et trobarem molt a faltar”, va expressar, tot demanant-li que no perdi mai “el sentit de l’humor”.

Per la seva banda, Daniel Palau va començar la seva intervenció amb un record a totes les parròquies per on ha passat: primer al Besòs i al barri de Sant Andreu de Palomar (Barcelona), després a Sant Just Desvern, Vilanova i la Geltrú, i finalment a Corbera de Llobregat. Va agrair especialment la proximitat i el suport tant de Xabier Gómez com de Salvador Giménez, amb qui es va reunir l’endemà de la roda de premsa per començar a treballar. Un dels seus primers desitjos és, com va dir, “posar els peus a la diòcesi de Lleida, conèixer totes les comunitats i estimar-les des de la proximitat, i no només de manera teòrica”. En parlar de la nova diòcesi, Palau no es va oblidar de mencionar la importància de l’advocació de la Mare de Déu de l’Acadèmia: “Ella va acceptar confiadament el pla de Déu, i així em convido i us convido, estimats diocesans de Lleida, a reconèixer que l’Esperit és qui ens acompanya i ens conforta.”

Palau va reconèixer posteriorment

XABIER GÓMEZ
 “Les teves comunitats de Corbera i la nostra diòcesi, on ens fas tanta falta, et trobarem molt a faltar”

al programa *Sense distància*, de Ràdio Estel, que el seu objectiu és visitar cada parròquia, una per una, per “conèixer no només els aspectes generals sinó també la realitat concreta de cada comunitat, tant pastoral com religiosa”.

En la mateixa entrevista, el bisbe electe va explicar que la seva primera reacció en rebre el nomenament va ser de sorpresa i de pausa, ja que no s’ho esperava: “Vaig necessitar un parell de dies per poder pensar les coses i per entomar aquesta crida i aquesta nova etapa amb una mica de pau i serenor, i sobretot amb confiança”, va dir.

“REBEU L’ESPERIT SANT”, EL LEMA EPISCOPAL

A més d’anunciar que l’ordenació episcopal tindrà lloc el 19 de juliol vinent a les 11 del matí, a la catedral nova de Lleida, Daniel Palau també va donar a conèixer quin serà el seu lema episcopal. Es tracta de la frase pronunciada per Jesús ressuscitat als seus deixebles: *Accipite Spiritum Sanctum* (Jn 20,22), “Rebeu l’Esperit Sant”. Un lema que, segons va expressar, espera que l’esperoni i “que també ens impulsi a tots a confiar en el bon Déu”. En aquest sentit, va afirmar que afronta aquesta nova responsabilitat amb l’ànim de “caminar conjuntament i fer un treball eclesial que respongui a les necessi-

tats pròpies de la diòcesi de Lleida”, però també per “donar la mà a tots aquells que se senten allunyats de l’Església, pels motius que sigui”. Per això, va afegir, “caldrà trobar espais de trobada i de diàleg, i compartir la nostra alegria amb esperit de servei i estimació vers tothom”.

EL BISBE SALVADOR, AGRAÏT AL PAPA LLEÓ XIV

Pel que fa a la roda de premsa celebrada a Lleida, el fins ara bisbe Salvador Giménez (administrador apostòlic en aquest període de seu vacant fins a l’ordenació), va mostrar el seu agraïment al nou Papa per l’elecció d’un “sacerdot que, a banda de ser un gran teòleg, també sap què és treballar a peu de carrer com a rector d’una parròquia”. Giménez, que passarà a tenir la consideració de bisbe emèrit, va aprofitar per fer balanç d’aquests gairebé deu anys al capdavant de la diòcesi, i va compartir que després de l’ordenació té previst tornar a València, on donarà un cop de mà en alguna parròquia.

UN NOU BISBE DEL MÓN ACADÈMIC

De la mateixa manera que va passar amb l’arquebisbe Joan Planellas, que era el degà de la Facultat de Teologia quan va ser nomenat el maig del 2019,

Durant la roda de premsa del dia 21 de maig, el bisbe electe va estar acompanyat pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Xabier Gómez.

el nou bisbe també prové del món acadèmic, ja que des del mes de gener era el degà de la mateixa facultat.

Nascut a Barcelona el 7 de desembre del 1972, Palau és llicenciat en Història, especialitat en art, per la Universitat de Barcelona, en Teologia per la Facultat de Teologia de Catalunya i en Filosofia per la Universitat Ramon Llull. Es va doctorar en Teologia a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma amb una tesi sobre *La sacramentalitat de l'Església durant el Concili Vaticà II*. També va cursar estudis musicals de piano com a alumne lliure al Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

Dirigeix la Càtedra de Teologia Pastoral "Arquebisbe Josep Pont i Gol" i la revista *Quaderns de Pastoral* del Centre de Pastoral Litúrgica.

Abans de ser degà, havia estat cap del Departament de Teologia Sistemàtica de la mateixa facultat. També ha estat professor d'ecumenisme i eclesiologia, i rector de les parròquies de Santa Maria i de Sant Antoni Abat de Corbera de Llobregat. És membre conseller del Centre de Pastoral Litúrgica des de 2020.

El bisbe electe ha publicat nombrosos articles, tant científics com de divulgació, així com diverses col·laboracions en llibres i recensions. Entre les seves obres destaquen *Bíblia per a la mainada* (Editorial Claret) i els títols *La Iglesia-sacramento y los sacramentos de la Iglesia*, *Inteligencia pastoral, herencia del Concilio Vaticano II* i *Raíces de la teología pastoral, herencia del Concilio Vaticano II*, editats per la Facultat de Teologia. ■

DANIEL PALAU
 "Tinc ganes de posar els peus a la diòcesi de Lleida, conèixer totes les comunitats i estimar-les des de la proximitat"

"Caldrà trobar espais de trobada i de diàleg, i compartir la nostra alegria amb esperit de servei i estimació vers tothom"

SALVADOR GIMÉNEZ
 "A banda de ser un gran teòleg, també sap què és treballar a peu de carrer com a rector d'una parròquia"

Centre Odontològic

PRODENTS

Implantologia • Pròtesis • Estètica
 Periodòncia • Endodòncia

Avinguda Madrid 36, 08028, Barcelona
 93-3306050 / info@prodentsbcn.com

L'Església ha de continuar proclamant el missatge autèntic, ha de continuar transparentant-lo en la partició del pa, en l'amor fraternal, en la recerca del bé i de la veritat

El temps de l'Església

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Benvolgudes i benvolguts, durant quaranta dies els deixebles s'han vist agombolats per la presència del Senyor ressuscitat que se'ls ha aparegut i ha continuat descobrint-los els misteris del Regne.

Avui, davant els seus ulls atònits, Jesús ha ascendit al cel. L'alegria i la confusió es barregen de nou en els seus cors. El Senyor ha estat plenament glorificat i ha pujat a la dreta del Pare, en el lloc que li pertoca des de tota l'eternitat. Però, i nosaltres? Diu el llibre dels Fets dels Apòstols: "I els seus ulls el deixaren de veure"

(Fets 1,9). Què és el que realment ha succeït? Haurem quedat orfes de la seva presència amorosa?

Això ens provoca un cert vertigen. Potser preferiríem gaudir de la seva visió, que els nostres sentits en tinguessin la certesa empírica. Així ens seria més fàcil fer créixer la nostra fe i donar-ne raó. Si no és així, és ben lògic que experimentem dilemes i pors.

S'inaugura un nou temps en la història de la salvació: el temps de l'Església. I tot infantament comporta dolors de part. Ara ens toca a nosaltres decidir i actuar, prendre la creu de cada dia i caminar darrere d'Ell, cadascú des de la seva responsabilitat i maduresa humanes. Així, l'Ascensió esdevé no un acte de separació, sinó una promesa de continuïtat.

Fins i tot abans que els seus dubtes s'esvaeixin, encara amb els ulls posats al cel, aquells deixebles s'aventuren a anunciar i predicar el missatge nou del seu Mestre. El coratge d'ells ha fet possible la nostra fe, tal com ho expressa el papa Benet XVI: "Els membres de l'Església primitiva, il·luminats per l'Esperit Sant,

van començar a proclamar l'anunci pasqual obertament i sense cap por. I aquest anunci, transmetent-se de generació en generació, ha arribat fins a nosaltres i ressona cada any per Pasqua amb una força nova" (Audiència general del 26 de març de 2008).

També la nostra Església, la d'avui i aquí, ha de continuar proclamant el missatge autèntic, ha de continuar transparentant-lo en la partició del pa, en l'amor fraternal, en la recerca del bé i de la veritat, en el cor de la humanitat sencera. Avui mateix celebrem amb goig l'ordenació d'un nou prevere, Mn. Miquel Barcos, a l'estimada parròquia de Vimbodí. És també aquest un moment de renovada esperança i de compromís amb la comunitat. Que el seu testimoniatge de vida sigui també, com el de tots, deixar-se transformar per "la saviesa i la força de l'Esperit Sant" (Fets 6,10).

Només així podrem construir un Regne de pau i de fraternitat. Només així podrem seguir somniant el món anhelat per Déu.

Ben vostre. ■

Els comunicadors tenen un paper fonamental a l'hora de fer possible aquesta trobada entre veritat i misericòrdia

Desarmem la comunicació

FRA XABIER GÓMEZ

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pocs dies després d'haver estat escollit Bisbe de Roma, el Sant Pare Lleó XIV va tenir un encontre amb periodistes acreditats davant la Santa Seu amb motiu de la Setmana Santa i el Conclave. Els va dir que “la comunicació, de fet, no és només transmissió d'informacions, sinó creació d'una cultura, d'ambients humans i digitals que siguin espais de diàleg i de contrast. I, considerant l'evolució tecnològica, aquesta

missió es fa més necessària encara. Penso, particularment, en la intel·ligència artificial amb el seu potencial immens, que requereix, no obstant això, responsabilitat i discerniment per a orientar els instruments al bé de tots, de manera que puguin produir beneficis per a la humanitat. I aquesta responsabilitat ens concerneix a tots, d'acord amb l'edat i als rols socials”.

En un món marcat per la polarització, les notícies falses i el soroll constant, el Papa ens recorda la importància de comunicar amb mansuetud, és a dir, amb una actitud oberta, pacient i plena de respecte per l'altre. No es tracta de convèncer amb força, sinó de testimoniar amb serenitat allò que dona sentit a la nostra vida.

Aquest 1 de juny celebrem la LIX Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que ens convida a com-

partir amb mansuetud l'esperança que hi ha als nostres cors. Els cristians som cridats a ser testimonis d'esperança, no com una idea abstracta, sinó com una realitat viscuda. Aquesta esperança, fonamentada en l'amor de Déu, ha de reflectir-se també en la manera com comuniquem: sense agressivitat, sense menyspreu, però amb fermesa i claredat. El món té fam de veritat, però també de bondat. I els comunicadors tenen un paper fonamental a l'hora de fer possible aquesta trobada entre veritat i misericòrdia.

Un consell, com deia el Papa: “Desarmem la comunicació de qualsevol prejudici, rancor, fanatisme i odi; purifiquem-la de l'agressivitat.” Revisa com et comuniquis i, per exemple, com uses les xarxes socials. Comunica de manera que el que diguis transmeti esperança. ■

CONSULTORI BÍBLIC

Què és el mètode historicocrític?

AGUSTÍ BORRELL

Carmelita i biblista

L'exegesi historicocrítica és un mètode acadèmic d'estudi de la Bíblia que busca comprendre els escrits bíblics en el seu context històric original. Es basa en l'anàlisi crítica dels textos i en l'estudi dels factors històrics, culturals, lingüístics i literaris que van influir en la seva redacció.

Aquest mètode comprèn diverses etapes o instruments: crítica textual (anàlisi de les diferents versions manuscrites del text per establir-ne la versió més antiga), de les formes (els gèneres literaris i les formes orals que podrien haver precedit la redacció final), de la redacció (analitza com els autors i editors bíblics van combinar i adaptar les fonts per transmetre un missatge teològic específic)...

La introducció del mètode historicocrític en l'exegesi catòlica trobà moltes resistències inicials. L'any 1943, Pius XII, amb l'encíclica *Divino Afflante Spiritu*, valorava positivament l'estudi científic de la Bíblia. L'any 1993, la Pontifícia Comissió Bíblica va donar un suport explícit al mètode, destacant-ne la necessitat per comprendre els textos antics. Benet XVI, en l'exhortació apostòlica posterior al Sínode sobre la Paraula de Déu, declara: "Els Pares sinodals han afirmat amb raó que el fruit positiu de l'ús de la investigació historicocrítica moderna és innegable" (*Verbum Domini* 34). Avui dia, la validesa del mètode historicocrític és indiscutible, si bé es complementa amb altres perspectives. L'especialització creixent fa necessari el treball interdisciplinari. La diversitat de mètodes aplicats a l'estudi bíblic no s'ha de veure com una dispersió, sinó com un enriquiment que permet una comprensió més profunda dels textos sagrats.

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

En espera del do promès

JAUME BALATEU

Biblista

Il·lustració: Glòria Monés

Després del missatge pasqual comença la missió dels deixebles que passen a ser enviats i testimonis de Jesús ressuscitat. Lluc acaba l'evangeli en el mateix lloc que va començar. A l'inici de l'evangeli, l'àngel anuncia a Zacaries en el temple de Jerusalem que la seva dona Elisabet tindrà un fill i, en el seu final, els deixebles donen gràcies a Déu en el temple després de veure a Betània com Jesús és portat al cel. Ara bé, a partir d'aquest moment i començant per Jerusalem, els deixebles, coneixedors de les Escripures i de les paraules de Jesús, esdevindran testimonis de la seva resurrecció i predicaran a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats. És molt significatiu que precisament ara, després de la resurrecció de Jesús i de la promesa de l'Esperit, Lluc digui per primera vegada que els deixebles esdevindran testimonis de Jesús!

Jesús és conscient que els deixebles no poden complir tots sols la missió que els ha encomanat. Just abans que Jesús sigui portat al cel, demana als deixebles que restin a l'espera del "do que el Pare ha promès" per començar a donar testimoni a tots els pobles. Els deixebles

no saben quantes hores o dies han d'esperar, ni què han d'esperar, però estan expectants. Saben que rebran un poder que ve de dalt. El mateix poder que rebé Joan Baptista per preparar el camí del Senyor, o Maria en l'anunciació, o Jesús després de les temptacions. La confiança dels apòstols és absoluta, no es tracta d'un comiat trist i dolorós per l'adeu de Jesús ressuscitat. Tot el contrari, l'alegria dels deixebles en l'ascensió al cel de Jesús és la mateixa que Lluc descriu en diferents escenes del seu evangeli: l'alegria quan l'àngel anuncia a Maria i, més tard als pastors, el naixement de Jesús, l'alegria dels setanta-dos quan tornen de la seva missió, la del cel per un pecador que es converteix o la dels deixebles quan Jesús se'ls apareix.

Els deixebles revestits de la força de l'Esperit començaran, com llegim en el llibre dels Fets dels Apòstols, a donar testimoni a tots els pobles. Nosaltres també hem estat enviats i amb la força de l'Esperit donem amb alegria testimoni de Jesús en el nostre entorn i fora de la nostra àrea de confort. Deixem-nos portar per l'Esperit, ell ens guia i acompanya com ens ha promès el Pare de Jesús. ■

Ascensió del Senyor

Lectura primera

Ac 1,1-11

S'enlairà davant d'ells

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: "Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant." Els qui es trobaven reunits li preguntaven: "Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?" Ell els contestà: "No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra."

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encaras' estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: "Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel."

Evangelí

Lc 24,46-53

Mentre els beneïa, era emportat amunt cap al cel

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

Salm responsorial

46

Aplaudiu, pobles de tot el món, aclameu Déu amb entusiasme. El Senyor és l'Altíssim, el terrible, rei de reis a tot el món.

R. Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.

Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. Canteu a Déu, canteu-li, canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, canteu a Déu un himne. Déu regna sobre les nacions, Déu seu al tron sagrat. R.

Al·leluia

Aneu a convertir tots els pobles; jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: "Així ho diuen les Escripures: el Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins

Lectura segona

He 9,24-28;10,19-23

Crist ha entrat al cel mateix

Lectura de la carta als cristians hebreus

Crist no ha entrat en aquell santuari, a imatge del veritable, fet per mà d'homes, sinó que ha entrat al cel mateix, i s'ha presentat davant Déu per nosaltres. El gran sacerdot entra cada any al santuari amb una sang que no és la seva. Crist, en canvi, no s'ha d'oferir moltes vegades, altrament hauria hagut d'anar sofrint la seva passió des de la creació del món. De fet no ha aparegut fins ara, a la fi dels temps, a oferir-se ell mateix una sola vegada com a víctima per abolir el pecat. Els homes morim una sola vegada, i després de la mort ve el judici. Semblantment, el Crist va ser ofert una sola vegada, quan va prendre damunt seu els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

Germans, la sang de Jesús ens permet d'entrar confiadament al lloc santíssim. Ell n'ha inaugurat l'entrada, obrint-nos un camí nou i viu en el cortinatge d'accés, que és el seu propi cos. Tenim un gran sacerdot a la casa de Déu. Per tant, presentem-nos-hi amb tota la fe d'un cor que no enganya, ja que el nostre cos ha estat rentat amb l'aigua del baptisme, i els nostres cors, netejats de tota consciència de culpa. Mantinguem ferma l'esperança que ens dona la fe que professem: Déu compleix fidelment les seves promeses.

que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt." Després se'ls endugué fora, fins a prop de Betània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu. ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC C; FERIA I
TEMPS DE PASQUA
SALTERI: SETMANA 3

Juny

1. DIUMENGE

Ascensió del Senyor, Blanc. Lectures: Fets 1,1-11 / Salm 46 / Hebreus 9,24-28; 10,19-23 / Lluc 24,46-53
SANTORAL: Flor, mr.; Ignasi, ab.; Justí, mr.; Laura, vg.

2. DILLUNS

Fèria, *Blanc*. Obé, **Sants Marcel·lí i Pere, mr.** (ML), *Vermell*. Lectures: Fets 19,1-8 / Salm 67 / Joan 16,29-33. A Girona: **Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mr.** (ML), *Vermell*
SANTORAL: Erasme, b. i mr.; Eugeni I, p.; Potí, Blandina i comp., mr.

3. DIMARTS

Sants Carles Luanga i comp. mr. (MO), *Vermell*. Lectures: Fets 20,17-27 / Salm 67 / Joan 17,1-11a
SANTORAL: Isaac, monjo i mr.; Oli-va, vg.

4. DIMECRES

Fèria, *Blanc*. Lectures: Fets 20,28-38 / Salm 67 / Joan 17,11b-19
SANTORAL: Clotilde, reina; Francesc

Caracciolo, prev. i fund.; Hilari, b.; beat Joan Grande, rel.; Noemí i Rut

5. DIJOUS

Sant Bonifaci, b. i mr. (MO), *Vermell*. Lectures: Fets 22,30; 23,6-11 / Salm 15 / Joan 17,20-26
SANTORAL: Sanç, mr.; Zenaida, vg.

6. DIVENDRES

Fèria, *Blanc*. O bé, **Sant Norbert, b.** (ML), *Blanc*. Lectures: Fets 25,13-21 / Salm 102 / Joan 21,15-19. A Barcelona i Sant Feliu de Llobregat: **beat Josep Maria Peris i Polo, prev. i mr.** (ML), *Vermell*
SANTORAL: Artemi, Cànida i Paulina, mr.; Bertran d'Aquilea, b.; Marcel·lí Champagnat, prev. i fund.

7. DISSABTE

Del dissabte, *Blanc*. Lectures: Fets 28,16-20.30-31 / Salm 10 / Joan 21,20-25
SANTORAL: beata Anna de Sant Bartomeu, rel.; Pere i Vistremont, mr.; Robert, ab.

El Sant 4 de juny

Francesc Caracciolo, fundador

Nascut al si d'una noble família napolitana l'any 1563, Francesc Caracciolo va tenir una vida marcada per una malaltia semblant a la lepra, que va contraure quan només tenia vint anys. En veure com els metges i fins i tots els seus amics l'abandonaven, va decidir fer-se sacerdot, i va prometre a Déu renunciar a les seves riqueses terrenals a canvi de la seva curació. La tradició diu que després d'ordenar-se, la seva malaltia de la pell va desaparèixer, un fet que va considerar un miracle. Ja com a sacerdot, va entrar a la Germandat de

Nostra Senyora del Socors per ajudar els malalts i empresonats, fins que a finals del segle XVI va confundar l'Orde Regular dels Clergues Menors, amb Agustí Adorno. Va ser llavors quan Caracciolo va prendre el nom de Francesc (anteriorment es deia Ascani) i va esdevenir el primer general de l'orde, que ràpidament es va estendre per Itàlia i també per Espanya. Francesc va morir el 4 de juny del 1608. Va ser beatificat pel papa Climent XIV el 4 de juny del 1769 i canonitzat pel papa Pius VII el 24 de maig del 1807.

JAUME GONZÁLEZ PADRÓS
Institut de Litúrgia ad instar
Facultatis

Ens hem de mentalitzar sobre la direcció real de la nostra acció litúrgica, sigui quina sigui la posició que els ministres tinguin en referència a l'assemblea que amb ells celebra

“Sursum corda”

Aquesta brevíssima monició, *Amunt els cors*, forma part del diàleg amb el qual la litúrgia ens introdueix a la pregària eucarística. I té un gran significat, no només en vistes al moment cimal, sinó per a tota la celebració i àdhuc per a la vida cristiana.

En una Jornada litúrgica un servidor va posar l'accent en la necessitat d'una clara perspectiva pel que fa a la direcció de la nostra oració. Aquesta, des de sempre, ha estat adreçada *ad Patrem*, al Pare, en una perfecta dinàmica cristològica i trinitària *per Jesucrist en l'Esperit Sant*. Així ho veiem en el magisteri de sant Pau i de tot el Nou Testament. D'altra banda, ja en el Concili d'Hipona del 393 s'afirmà que, *qui prega a l'altar ha de dirigir la seva oració sempre al Pare*. En aquest Concili hi participà sant Agustí essent encara prevere.

En el marc d'aquest argument, en la Jornada que he esmentat, un jove prevere manifestà la dificultat psicològica d'observar aquesta direcció orant, atès que el sacerdot es troba *coram populo*, davant l'assemblea, i observa i és observat. En aquest context —afirmava— és fàcil caure en la temptació de pensar que hom s'adreça sempre a les persones que té davant. No li faltava raó.

Tanmateix, i acceptant que potser caldria en el nostre ritu romà una manera més

expressiva de remarcar les dues direccions d'una mateixa acció litúrgica —on la litúrgia de la Paraula s'adreça al poble que escolta i la del sagrament és, clarament, *ad Patrem*—, tot i acceptar aquesta real diferència, cal afirmar de totes totes, que ens hem de mentalitzar sobre la direcció real de la nostra acció litúrgica, sigui quina sigui la posició que els ministres tinguin en referència a l'assemblea que amb ells celebra. D'aquí depèn, en bona part, un *ars celebrandi* reeixit.

La solemnitat de l'Ascensió és una ocasió propícia per renovar aquesta convenció, ja que aquest misteri redemptor és l'inici de la litúrgia dels darrers temps. És a partir d'aquí que, la intuïció dels primers segles cristians fins a l'inici del segon mil·lenni, col·locava a la clau de volta de les esglésies el Crist de l'Ascensió (cf. Jean Corbon). De fet, l'Ascensió és un moviment progressiu per a tots els batejats “de començament en començament”, en expressió de sant Gregori de Nissa, ja que tota la vida espiritual és sostinguda per aquest dinamisme ascendent.

Precisament per tot això, cal que on es revela màximament la nostra condició de fills en el Fill tinguem clar aquest dinamisme ascendent de la vida cristiana i celebrem la sagrada litúrgia amb una decidida resposta al *sursum corda*. ■

Montserrat acull el lliurament dels premis Encoratja! per promoure el Pacte Educatiu Global

Els equips de les escoles guardonades amb aquest important reconeixement.

REDACCIÓ

Dins dels actes del Mil·lenari, Montserrat va ser recentment l'escenari d'un esdeveniment profundament significatiu per al món educatiu i cristià: el lliurament dels premis Encoratja!, impulsats per la Fundació d'Escoles Cristianes de Catalunya (FECC) i l'Institut Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. Aquests guardons reconeixen iniciatives educatives transformadores que implementen, amb creativitat i compromís, els principis del Pacte Educatiu Global promogut pel papa Francesc.

El Pacte Educatiu Global és una crida a repensar l'educació des d'una visió més humana, solidària i centrada en la cura de la persona i del món.

És una invitació a fer de l'educació una eina de canvi cultural en favor d'un món més just, obert i fraterno. Amb aquest esperit, els premis Encoratja!, en les seves dues categories, s'atorguen a escoles que, més enllà dels currículums, posen al centre la relació, el diàleg, la inclusió i la transcendència.

En aquesta edició es van reconèixer dues escoles que han sabut donar cos i ànima a aquest esperit. El Col·legi Lestonnac de Barcelona va ser guardonat per la seva proposta educativa integral, que promou valors de justícia social i espiritualitat activa. I, des de Lleida, el Col·legi Sagrada Família va ser premiat per la seva iniciativa "Bon dia al dematí!", un projecte elaborat per Montse Melgosa, especialista en educació artística del centre. Aquesta proposta aposta per començar el dia a l'aula amb espais de reflexió creativa, silenci i connexió interior, tot

fomentant un clima d'escolta activa i sentiments compartits.

Els premis Encoratja! reconeixen bones pràctiques educatives i pastorals, tot inspirant una manera d'entendre l'educació com a vocació i com a compromís amb la humanitat i amb l'esperança. En el marc espiritual i simbòlic de Montserrat, aquesta trobada va ser una mostra clara que, quan educació i missió es donen la mà, poden néixer camins de renovació i d'esperança real, plena i viva. ■

Aquests premis s'atorguen a escoles que posen al centre la relació, el diàleg, la inclusió i la transcendència

 Cartes

Francesc vs. Francesc

A la primera meitat de segle XIII un jove de bona família, guerrer, al qual agradava molt la gresca i la xerínola, a partir d'una malaltia va sentir en el seu interior que la seva vida havia de canviar. I tant, que ho va fer! Va passar de l'opulència i el materialisme a la pobresa més absoluta. Llegint l'Evangelí va trobar allò que volia per a la seva vida: viure segons el sant Evangelí de Jesús.

Aquesta forma de vida xocava clarament amb el que representava l'Església del moment. Una institució carregada de poder, riqueses, influència i no gaire sentit social.

L'any 2013, quasi 800 anys després de la revolució franciscana d'aquell jove, va arribar un nou Bisbe de Roma.

Vingut de terres llunyanes, de les perifèries on havia treballat a partir d'una pobresa existencial, de la qual havia fet programa de vida, Francesc de Roma durant dotze anys ha anat semblant de realitat normalitzada una Església que va perdre fidels, seguidors, creients que sí que creuen en Jesús però no en realitats imposades des d'una tradició humana de segles, molts d'obscurs, que han desdibuixat la fe i l'han feta solament religió, oblidant que des de l'espiritualitat és com podem tots, tots, tots viure des de Déu.

Francesc de Roma ha continuat

el mandat del Crist de sant Damià a Francesc d'Assís: "Reconstrueix l'Església que cau a trossos." I ho ha fet des de l'Evangelí, posant ordre on feia falta i fent allò que és tan senzill com el fet de tornar a Jesús.

Gràcies, Sant Pare, per tot i per tant.

CLIMENT GARAU OLIVER
Teòleg

Lleó XIV

El papa Lleó XIV és propietari d'una veu robusta i idònia per anunciar justícia. És un home frontal i sap fer servir bé la pausa oral. A més, té la imatge d'una persona sàvia i equànime. I ha defensat sempre la llibertat, la tolerància i el respecte.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

POSTALS DES D'ANDALUSIA

Comiat del bisbe de Còrdova

El 24 de maig va prendre possessió el nou bisbe de Còrdova, Jesús Fernández. L'anterior prelat, Demetrio Fernández, ha escrit una carta de comiat als seus diocesans: *A reveure, estimats*.

Està plena de records pastorals emocionants que don Demetrio col·loca com a torxa dels seus anys de pontificat, centrada especialment en la promoció de vocacions al sacerdoci ministerial. També ofereix el seu desig de permanència a la diòcesi, obrint el ventall de tantes modalitats com pot escollir. En la llista de gratituds, juntament amb les vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada i contemplativa, la promoció de les vocacions laicals, les famílies cristianes, "la presència de tants laics en la vida pública i en tots els estrats de la vida social, que sou un tresor preciós a la vida diocesana". Contemplant l'Església universal, Lleó XIV ens va emocionar visitant la tomba del papa Francesc. També va impactar la seva primera trobada amb els periodistes als quals va proposar un "tipus de comunicació diferent".

El Papa, amb un to senzill, proper i persuasiu, va voler "descobrir-los" que "la pau comença amb cadascun de nosaltres: en la forma en què mirem els altres, escoltem els altres i parlem als altres". Lleó XIV va aprofitar per definir aquest temps que vivim: "Són un desafiament per a tots nosaltres, però no hem de fugir-ne. Al contrari, exigeixen que cadascun de nosaltres, als nostres diferents rols i serveis, mai no cedim a la mediocritat.

L'Església ha d'afrontar els desafiaments que li plantegen els temps."

ANTONIO GIL
Sacerdot i periodista

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

• COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
• LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de Catalunya Cristiana tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

Jesús Bastante presenta a Barcelona la seva novel·la “El aprendiz de Gaudí”

L'autor recorda que quan Antoni Gaudí va assumir el projecte de la Sagrada Família, el 1883, el Papa era Lleó XIII

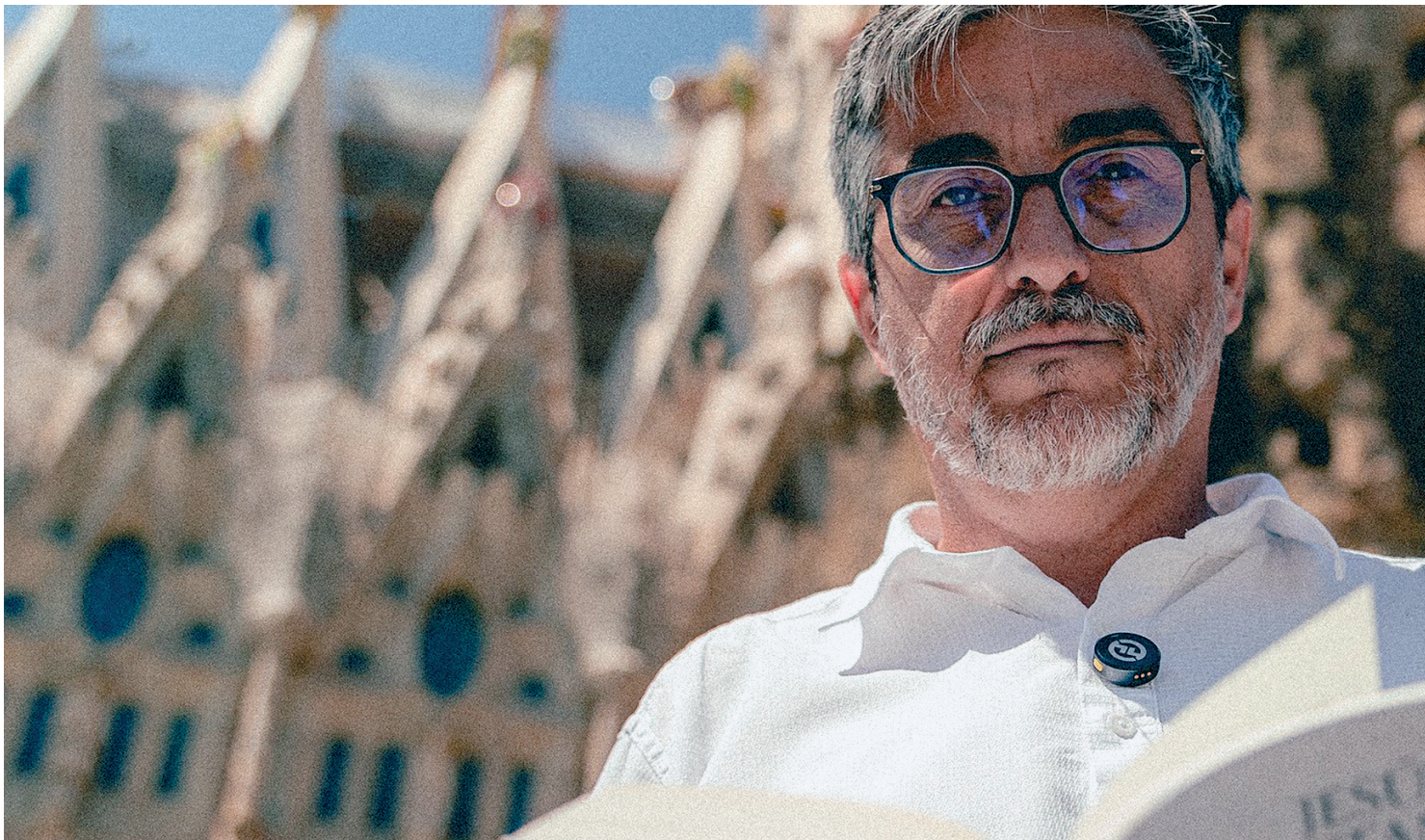
**CARME MUNTÉ
MARGALEF**
Barcelona

Quan Antoni Gaudí va assumir el projecte de la Sagrada Família, l'any 1883, al capdavant de l'Església catòlica hi havia el papa Lleó XIII. No deixa de ser providencial que justament ara, quan el temple afronta la finalització de la part constructiva, hi hagi un altre Pontífex amb el nom de Lleó. Així ho va destacar el periodista i escriptor Jesús Bastante en presentar la seva darrera novel·la: *El aprendiz de Gaudí* (La Esfera de los Libros).

És més, al voltant de la data del 10 de juny del 2026, centenari de la mort de Gaudí, s'inaugurarà la torre de Jesús, coronada amb la creu de quatre braços. Cosa que fa que, juntament amb la possible beatificació del genial arquitecte, després que el 14 d'abril fos declarat venerable, esdevingui la millor excusa per a una visita del nou papa Lleó XIV.

“Fa un mes que va morir el papa Francesc, que s'estimava molt la Sagrada Família però que es va quedar sense venir. Tant de bo que

Marko Pablo Pérez

Jesús Bastante amb la seva novel·la davant del temple de la Sagrada Família.

Lleó XIV pugui venir”, va manifestar Bastante.

La presentació, el 21 de maig a la mateixa basílica de la Sagrada Família, també va comptar amb les intervencions de Ramon Bassas, director general d’Afers Religiosos, i de Sergi Rodríguez López-Ros, periodista, filòsof i historiador, moderats per la periodista Carmen Juan. El mateix dia a la tarda el llibre es va presentar a l’Hospital de Campanya – parròquia de Santa Anna, amb la participació del rector, Peio Sánchez, i de sor Lucía Caram.

La novel·la, basada en molts fets i personatges reals, ens situa a la Barcelona de la segona meitat del segle XIX, quan la ciutat s’expandeix més enllà dels murs medievals i s’obre al modernisme. Antoni Gaudí comença a elevar les torres de la basílica de la Sagrada Família —quan va morir només estava acabada la de Sant Bernabé—, mentre Pau Expòsit, personatge fictici, esdevé un dels seus deixebles predilectes, alhora que inicia una relació amorosa amb la Rosa, la neboda de Gaudí. Un llibre, segons el seu autor, que parla de l’amor a Déu, de l’amor a l’art i de l’amor romàntic entre l’aprenent i la neboda, “un personatge força desco-

negut pel públic general i a qui Gaudí va haver de fer de pare fins que va morir el 1912”. Al cap de dos anys, el 1914, Gaudí va decidir deixar-ho tot per centrar-se únicament en el projecte de la Sagrada Família, fins a la seva mort el 1926.

En la presentació del llibre al claustre de la Mercè, a tocar de les Escoles de la Sagrada Família, Jesús Bastante va posar en relleu la preocupació del genial arquitecte per les condicions i els drets dels treballadors del temple i de les seves famílies. Una preocupació molt lligada a l’encíclica *Rerum novarum*, de Lleó XIII, publicada el 5 de maig del 1891.

Per això, Bastante va informar que segurament la primera encíclica

de Lleó XIV també tindrà relació amb les conseqüències en l’àmbit laboral d’una altra gran revolució industrial com és la de la irrupció de la intel·ligència artificial.

També va destacar que “entrar a la Sagrada Família és una experiència artística, turística i mística de primer ordre”. ■

“Entrar a la Sagrada Família és una experiència artística, turística i mística de primer ordre”

La primera immobiliària amb valors cristians de Catalunya

PROMOCIÓ

Vengui el seu immoble amb nosaltres i li regalem l’IBI de tot l’any, el certificat energètic i la cèdula d’habitabilitat.

- **Compra i venda d’immobles (cases, pisos, locals)**
- **Administració de finques**
- **Lloguer de cases i pisos (estem especialitzats en lloguer per temporada)**
- **Comprem edificis (no importa l’estat en què estiguin)**

936 170 916
616 854 891
696 620 072

joan@hkinvest.es
marian@hkinvest.es

<https://hkinvest.es/>

Carrer d’Europa 8, Barcelona
(darrere d’El Corte Inglés - María Cristina)

“El gran repte és implicar els joves en el diàleg interreligiós”

Mohamed Halhoul, durant la seva intervenció a la Generalitat de Catalunya.

MACIÀ GRAU

Redacció

El dilluns 26 de maig, el Parlament de Catalunya va acollir l'acte de celebració del 20è aniversari del Grup de Treball Estable de Religions (GTER). Amb motiu d'aquesta efemèride, entrevistem el president del GTER, Mohamed Halhoul, que ens explica tot el que s'ha aconseguit i quins són els reptes de futur.

El GTER es va fundar l'any 2004 amb l'objectiu de promoure un nou paradigma de relacions entre les religions, entre creients de diverses confessions i amb la resta de la societat civil. Continua vigent aquest objectiu?

Vam començar la nostra trajectòria com el primer grup estable de religions a Catalunya, i vam ser pioners, ja que no hi havia cap altre exemple semblant a tot l'Estat. Des del començament, l'objectiu principal ha estat treballar des del consens unànime de tots els membres del grup, i així ho fem. Som representants oficials de les nostres comunitats i confessions. En els darrers anys, a més

hem ampliat el Consell Interreligiós amb noves religions com els bahà'ís, hindús, budistes, taoistes, i altres grups que s'hi han anat incorporant.

Quina és la principal virtut del GTER?

Com he dit, la més important és que al GTER totes les decisions es prenen per consens. Treballem amb valors com la solidaritat, la defensa de la llibertat religiosa i la sensibilització sobre la importància del fet religiós a les nostres ciutats. A més, els nostres espais i activitats estan oberts no només als membres fundadors, sinó també a la participació d'altres confessions integrades al Consell Interreligiós. També hem buscat sempre la implicació de l'administració. Mantenim una relació constant tant amb la Generalitat, a través de la Direcció General d'Afers Religiosos, com amb l'Ajuntament de Barcelona. D'altra banda, participem en iniciatives nacionals i europees, i col·laborem activament en la detecció i abordatge de problemàtiques concretes relacionades amb la llibertat religiosa o conflictes veïnals o institucionals que afectin alguna comunitat.

A la pràctica, quin és l'àmbit d'actuació del GTER?

Fem de mediadors i oferim solucions. Per exemple, col·laborem amb la Generalitat durant la Setmana Mundial de l'Harmonia Interconfessional. Estem en contacte permanent amb les administracions per proposar iniciatives o resoldre peticions que ens fan arribar les nostres comunitats. Valorem molt positivament la sensibilitat de les institucions, que ens escolten i tenen en compte les nostres aportacions. Quan es produeixen situacions de violència o discriminació, treballem perquè no acabin afectant negativament alguna religió. Aquest és un treball que cal continuar fent, i estem sempre disposats a col·laborar per defensar els drets i la convivència.

Quins són els reptes de futur de l'entitat?

Ja fa gairebé un any que estem reflexionant sobre com implicar-hi els joves. Ens preocupa el relleu generacional. Els membres fundadors ja tenim una edat i un llarg recorregut, i per tant arribarà un moment en què aquest relleu serà imprescindible. El gran repte ara mateix és aconseguir que els joves s'impliquin i creguin en aquest projecte d'entesa interreligiosa i de treball conjunt pel bé comú. Han d'entendre que tot ho fem des de la fe i la voluntat de promoure la solidaritat, per combatre els prejudicis i defensar la llibertat religiosa. Aquesta és una tasca que hem de transmetre a les noves generacions, perquè continuïn construint una societat més justa i cohesionada. ■

“Valorem molt positivament la sensibilitat de les institucions, que ens escolten i tenen en compte les nostres aportacions”

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

Què cal fer per envellir amb bona salut

Flickr / risastla

La dieta rica en aliments d'origen vegetal és molt saludable.

MN. FRANCESC NICOLAU
Professor emèrit de la Facultat
de Filosofia de Catalunya

El 30 de març passat *Catalunya Cristiana* publicava al Zoom que l'Angelina Torres havia complert 112 anys i era la dona més vella de Catalunya i de tot l'Estat espanyol. Probablement molts us vau plantejar la pregunta de què cal fer per arribar a aquesta edat amb bona salut. Com que m'he trobat amb la notícia, publicada a la revista *Nature Medicine*, de les conclusions del treball sobre aquest assumpte que s'ha realitzat

amb el lideratge de la nutricionista catalana Marta Guasch, investigadora del departament de salut pública de la Universitat de Copenhagen, m'ha semblat bé comunicar-vos-en algunes de les coses que s'hi diuen.

L'estudi s'ha fet amb 105.000 professionals de la salut (35.000 homes i 7.000 dones) al llarg de 30 anys. Els investigadors es van centrar a avaluar vuit patrons de vida saludable. I van observar que el patró que més s'associava al bon estat de salut era l'AHEL, proposta dissenyada per la Universitat de Harvard, que donava una probabilitat del 86% d'arribar en bona forma als 70 anys. Què tenia de particular aquesta dieta? Ens diu Guasch que es tracta d'una dieta precisament molt semblant a la que en diem mediterrània. Aquesta dieta saludable és rica en aliments d'origen vegetal, com ara llegums, cereals integrals, fruites,

verdures i fruita seca, amb presència molt moderada de carn i evitant els ultraprocessats. Així doncs, seguir un règim d'aquest tipus comporta una probabilitat molt alta de poder gaudir, passats els 70 anys, d'una vida autònoma sense cap malaltia crònica, amb bona salut mental i les facultats cognitives intactes. D'altra banda, l'estudi va trobar que la ingesta d'aliments amb sucres afegits, sal i greixos saturats té una probabilitat més baixa d'arribar a vell en bon estat de salut.

Marta Guasch ens adverteix: "Si millores la dieta, tens més números per no acabar dependent de prendre't pastilles per al colesterol quan siguis gran." I nosaltres direm: això és el que hem trobat escrit i prou. Però creiem que interessa tothom, perquè els resultats d'aquest estudi s'han obtingut amb rigor científic i ens en podem fiar del tot. ■

GENT DE CASA

Jaume Cuspinera i Esquer

Flickr / Benoit

Jaume Cuspinera mai no renuncià a la seva fe i es va mantenir fidel a l'Evangelí.

**JOAN
PALLARÈS-PERSONAT**
Historiador

Nascut a Barcelona l'agost del 1921, Jaume Cuspinera i Esquer, fill d'en Josep i la Leonor, era el més petit i l'únic noi de quatre germanes, una d'elles religiosa reparadora.

Ingressà al Seminari el 1941, on va tenir contacte amb antics membres de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, perseguida durant la guerra i dissolta pels vencedors en acabar el conflicte.

Ordenat sacerdot el 1947, va ser vicari de la parròquia de la Mare de Déu del Port, amb mossèn Joaquim Monforte de rector. Va ser capellà de

l'Asil del Port i de les monges que en tenien cura. Rector i vicari el 1951, va beneir els nous tallers d'aprenentatge professional al barri, llavors una de les zones més abandonades de la ciutat de Barcelona.

A la parròquia del Port es va celebrar la primera Assemblea de la JOAC el novembre del 1949; anys després aquell ambient seria magníficament retratat per Paco Candel a la novel·la *Donde la ciudad cambia su nombre*.

L'apartaren de la parròquia i al cap de poc temps aniria com a regent de Sant Pere Armengol, a l'altra banda de la ciutat, al barri del Besòs que, poc després, canviava la duresa de vida de la seva gent. Allà va tenir l'alegria de poder beneir els nous habitatges que s'anaven construint als anys seixanta. També va col·laborar al Centre de Pastoral Litúrgica, al grup de l'Editorial Nova Terra i fou consiliari de la branca femenina de

les JOAC, reconeguda no sense entrebancs.

Mossèn Jaume Cuspinera va demanar la secularització i el 1977 es va casar amb Pepita Casanellas Escofet, també militant de l'ACO, però mai no renuncià a la seva fe i es va mantenir fidel a l'Evangelí. Va treballar amb els més necessitats, dedicant-se professionalment a l'ensenyament; seguia com sempre lliurat totalment, però en la més absoluta discreció, als desfavorits.

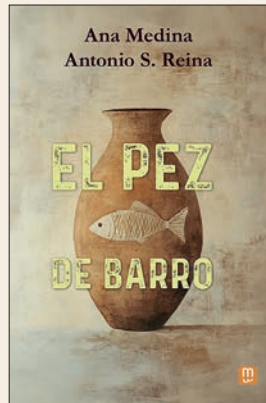
Jaume Cuspinera va morir de manera sobtada el 18 de juny del 1980, quan només tenia 58 anys d'edat, d'un infart. En el seu comiat, l'església de la Mare de Déu del Port es va omplir d'obrers i militants sindicals, de sacerdots i cristians amics, prova de la gran petjada que deixà. Dissabte següent, al vespre, va tenir lloc un funeral, que va ser igualment concorregut. ■

OLGA CAÑIZARES i CRISTINA MIAJA

¿Y a ti qué te motiva?
Editorial Desclée De Brouwer,
2025, 160 pàg.

Aquest llibre convida el lector a un profund viatge d'autodescobriment i transformació. Una eina poderosa per fer front als reptes quotidians amb claredat mental i equilibri emocional.

ANA MEDINA i ANTONIO S. REINA

El pez de barro
Editorial Mensajero, 2025, 400 pàg.

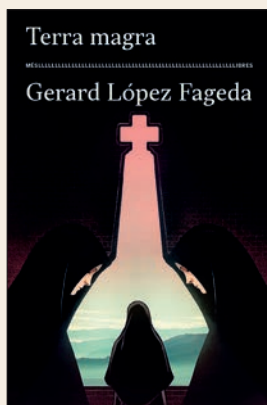
Una novel·la, entre la història i la ficció, que recupera veus silenciades i rescata la força dels qui, sense buscar-ho, esdevenen testimonis fermes de la fe cristiana en temps de la persecució de Dioclecià.

SANT GREGORI EL GRAN

Benet, l'home de Déu
Publicacions de l'Abadia de Montserrat,
2025, 120 pàg.

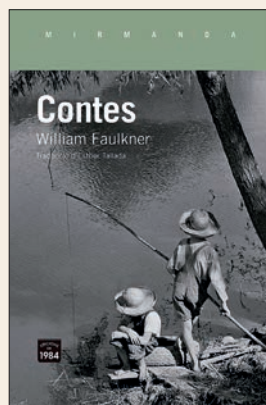
Entre els escrits de sant Gregori, destaca el dedicat a la vida de sant Benet, que és l'únic testimoniatge antic sobre la vida del pare dels monjos d'Occident. Un tractat espiritual sobre la continuïtat dels signes bíblics.

GERARD LÓPEZ FAGEDA

Terra magra
Editorial Més Llibres, 2025, 568 pàg.

Segle XI. Argesinda de Llaés, una de les últimes germanes del monestir de Sant Joan de les Abadesses, és enviada a fer un últim servei a Sant Quirze de Besora. Un robatori serà clau per resoldre l'angoixa de tota una existència.

WILLIAM FAULKNER

Contes
Edicions de 1984, 2025, 992 pàg.

Magistral col·lecció de quaranta-dos contes d'aquest mestre indiscutible de la literatura moderna nord-americana. La ploma de Faulkner, d'inventiva desbocada, evoca els estrats profunds de la història i la llegenda.

GUEORGUI GOSPODÍNOV

El jardiner i la mort
Edicions del Periscopi, 2025,
264 pàg.

L'autor se submergeix en un monòleg interior i evoca records de la seva infantesa. Retrata l'amor paternofilial en un text emotiu que reivindica l'acceptació del dolor i l'acolliment de la nostàlgia.

CRÍTICA DE CINEMA

Però... què és la veritat?

JOSAN MONTULL.

Salesià

L'atemptat que el grup Setembre Negre va provocar als Jocs Olímpics de Munic del 1972 va suposar una sacsejada extraordinària. Alemanya, amb l'encara remordiment i vergonya del seu passat nazi, va viure desbordada com un grup d'atletes jueus eren segrestats i assassinats sense que hi poguessin fer res les autoritats.

Aquesta tragèdia va sorprendre tothom. Era impossible pensar que una acte tan pervers i calculat podia arribar a fer-se.

L'equip de periodistes esportius estatunidencs de l'ABC que cobrien els jocs es va veure de sobte obligat a cobrir la crisi dels ostatges dels atletes israelians segrestats.

La pel·lícula segueix la retransmissió en directe d'aquell atemptat que es va fer a base de teletips i d'uns mitjans que avui ens semblen gairebé rupestres.

Tota la tensió, nerviosisme i desbordament dels periodistes davant d'aquell esdeveniment és explicat amb una precisió excel·lent.

Lògicament, el film aborda el problema ètic de la informació periodís-

tica. Es pot fer tot? Es pot explicar tot? Hi ha cap límit per a la informació, encara que el que s'hi explicarà sigui veritat?

Quan els nostres periodistes aconsegueixen retransmetre en directe com es van situant els policies als terrats, s'adonen que els terroristes tenen televisió a les habitacions on han segrestat els atletes i que deuen estar veient aquelles mateixes imatges.

On hi ha el límit de la veritat? Es pot ocultar informació perquè altres cadenes no copiïn el que és una primícia? Qui ha de ser el primer a donar qualsevol notícia? Cal contrastar sempre la informació per assegurar-se que és veritat abans d'emetre-la, amb la pressa de l'angoixa dels esdeveniments?

El resultat és un thriller periodístic fantàstic, clàssic, tens, amb un maneig de la fotografia i un muntatge que deixa l'espectador clavat a la cadira i immers en una història angoixant que l'abdueix, una història carregada de dilemes ètics que queden oberts perquè sigui l'espectador el qui jutgi.

Una gran pel·lícula.

AMB BON HUMOR

"SEPTIEMBRE 5"

DIRECCIÓ: Tim Fehlbau

GUIÓ: Tim Fehlbau, Moritz Binder, Alex David

REPARTIMENT: Peter Sarsgaard, John Magaro, Ben Chaplin, Leonie Benesch

MÚSICA: Lorenz Dangel

Alemanya 2024

Thriller basat en fets reals

95 min

CRÍTICA LITERÀRIA

Naixement i desenvolupament del primer monacat

FRA VALENTÍ SERRA DE MANRESA

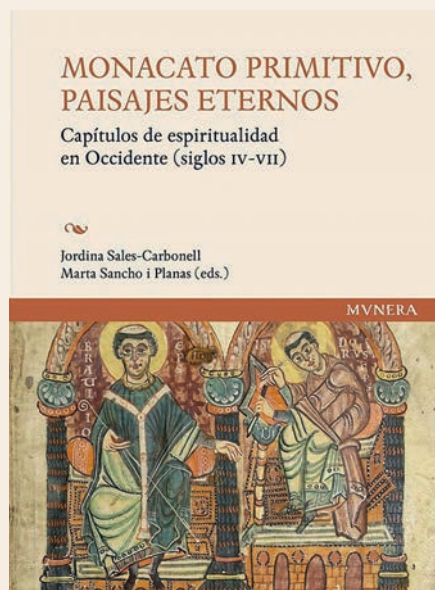
Caputxí

Amb aquest conjunt d'estudis, que trobem editats d'una manera molt ben articulada per les curadores del present volum, se'ns ofereix una sòlida aproximació històrica al naixement i al desenvolupament del primer monacat occi-

dental impulsat en el segle IV per una aristocràcia convertida al cristianisme. Amb el pas dels anys, d'aquelles incipients presències monàstiques —inicialment ubicades en el marc de finques rurals i, posteriorment, situades en estructures més institucionalitzades— en sorgiria una gran proliferació de monestirs arreu de l'Occident medieval, principalment al nord d'Àfrica, Hispània i la Gàl·lia insular.

Aquests estudis d'història monàstica ens abasten un conjunt de dades de gran interès a propòsit dels processos d'implementació, desenvolupament (i, en alguns casos, extinció) d'aquest monacat primitiu. Els treballs de recerca ací editats són el resultat de les aportacions generades pel primer seminari internacional sobre "*Paisajes patristicos del monacato primitivo en Occidente (siglos IV-VII)*" que se celebrà a Barcelona el novembre del 2021. S'hi va posar de manifest que, al llarg dels segles IV-VI, es contraposà el caràcter qualificat d'"incívic" —rural i espiritualitzat— del model antonià del monacat amb l'experiència "cultura" i "urbana" aportada per Basili de Cesarea i Agustí d'Hipona, un model novador que, progressivament, s'anà desenvolupant en àmbits cívics i sempre amb vinculació a l'autoritat episcopal.

Així doncs, el model monàstic agustiniana assolí una gran expansió en nombroses poblacions del nord d'Àfrica, establint en aquest territori, de manera força habitual, un monestir de clergues instal·lat a la seu episcopal per tal de regular la vida comunitària del clergat local i bastint, també, en la mesura de les possibilitats, un cenobi femení per donar acollida i donar formació a les noies del territori que havien optat per consagrar llur virginitat. Ens congratulem enormement per tan novadores aportacions al coneixement del monacat primitiu a Occident. ■

JORDINA SALES-CARBONELL I MARTA SANCHO PLANAS (EDS.)

Monacato primitivo, paisajes eternos. Capítulos de espiritualidad en Occidente (siglos IV-VII)

Edicions de la Universitat de Barcelona 2023, 139 pàg.

UN NOU LLINDAR

Periodistes per la pau

Al missatge del papa Francesc per a la Jornada de les Comunicacions Socials d'enguany, ara s'hi han afegit les paraules de Lleó XIV en el seu encontre amb els sis mil periodistes presents a Roma en ocasió de les exèquies del papa Francesc, l'elecció i l'inici de Pontificat del papa Lleó, paraules referides al "compromís de portar endavant una comunicació diferent, que no cerqui el consens a qualsevol preu, que no es revesteixi de paraules agressives, que no adopti el model de la competència, que mai no separi la recerca de la veritat de l'amor amb el que humilment hem de cercar-la. La pau comença per cadascú. Hem de dir 'no!' a la guerra de paraules i d'imatges".

Per això, ha fet una crida insistent a la pau, de la qual la premsa se n'està fent ressò a tot al món, valorant la seva intervenció i l'oferiment de mediació entre els països que estan més afectats pel conflicte bèl·lic i el drama humanitari, com la guerra entre Israel i Hamas, entre Rússia i Ucraïna, a més d'altres. Això ha fet que mostràs la solidaritat de l'Església amb els periodistes empresonats per haver contat la veritat, demanant la seva posada en llibertat. Ha dit que "el sofriment d'aquests periodistes empresonats interpel·la la consciència de la comunitat internacional, recordant-nos la necessitat de custodiar el bé preciós de la llibertat d'expressió i de premsa".

El papa Francesc havia plantejat moltes preguntes a l'entorn de la nostra manera de comunicar i deia que l'esperança no defrauda, però la sabem comunicar? Sabem comunicar i convèncer que és possible perdonar? La comunicació cristiana és mostrar que el Regne de Déu ja és aquí, i que també ve mitjançant la capacitat de sembrar una esperança de bé.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

SUBSCRIPCIONS ANUALS
EN CATALÀ O CASTELLÀCatalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de: **appec**
editors de revistes i digitalsAmb el suport de:
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència**Director:** Òscar Martí Navarro**Consiliari:** Mn. Miquel Ramón Fuentes**Sotsdirectora:** Carme Munté Margalef**Redactors:** Miquel Àngel Codina, Macià
Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra**Lingüista:** Montserrat Pibernat**Fotògraf:** Agustí Codinach**Col·laboradors d'aquesta setmana:**Jaume Balateu, Ivan Bassols, Pilarín Bayés,
Agustí Borrell, Teresa Casillas, Àngeles
Conde, Montserrat Creus, Juanjo Fernández,
Antonio Gil, Jaume González Padrós, Sarkis
Hakobyan, Salvador Manich, Ignasi Miranda,
Valentí Miserachs, Glòria Monés, Josañ Mon-
tull, Pepe Navarro, Francesc Nicolau, Joan
Pallarès-Personat, Quique, Valentí Serra,
Maria Teresa Signes, Sebastià Taltavull**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014
BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià**Administració:** Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-

cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon

industrial El Cementiri. Tel. 938 788

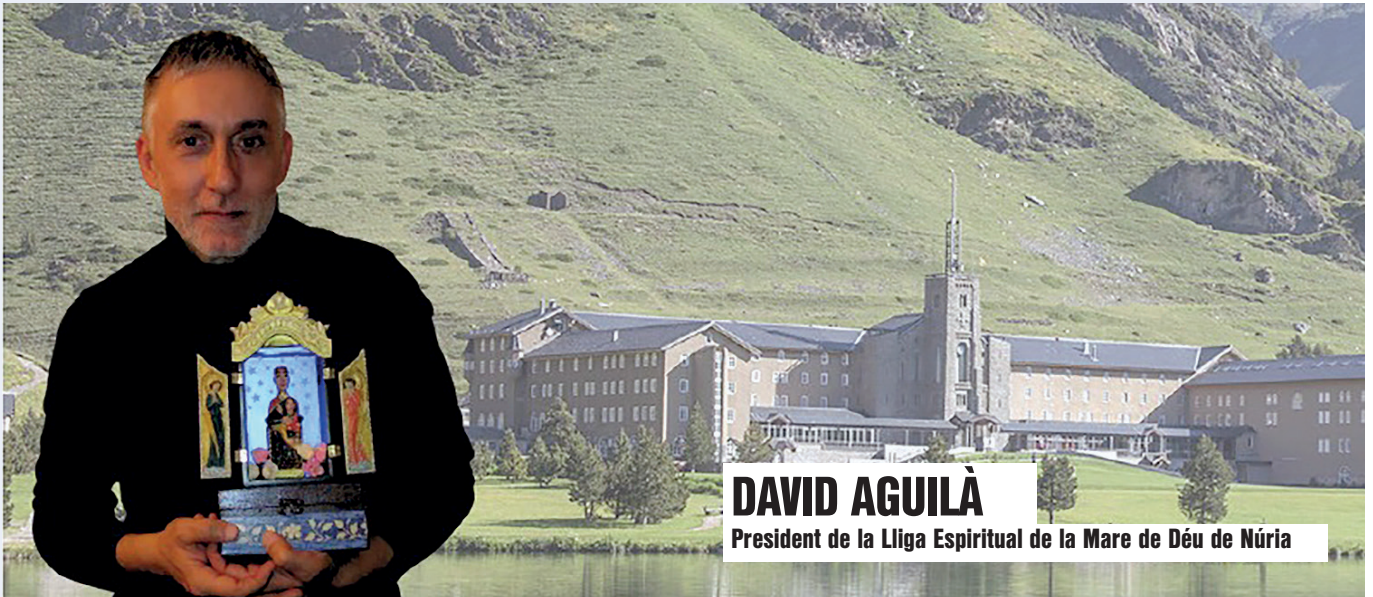
403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT

FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada per Les opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari **Agenda****Barcelona****GERMANDAT DEL ROCÍO**El **diumenge 1 de juny**, a les 9.00,
missa de romers a l'església de Sant
Jaume de Barcelona i recorregut pels
carrers del Barri Gòtic. El *simpecado*
de la Germandat de Barcelona inicia
el recorregut al carrer Ferran i acaba
a la basílica de la Mercè, on rebrà la
benedicció per iniciar el camí cap al
poble de El Rocío.**ESGLÉSIA DE SANT GAIETÀ**El **diumenge 1 de juny**, a les 17.00,
concert de les corals Un Mar de Sons i
Les Flors de Maig a favor de la Funda-
ció Manos Providentes; el **diumenge**
8, a les 17.00, concert de la coral Taller
de Músics per a la Fundació Mirada de
Esperanza (c/ Consell de Cent, 293 -
Barcelona).**PAU**El **dimarts 3 de juny**, a les 18.00,
taula rodona sobre *Alternatives al re-*
armament d'Europa amb el bisbe de
Sant Feliu, Xabier Gómez; l'activista
Antoni Soler, i la sindicalista Mónica
Penas al Col·legi de Periodistes
(Rambla Catalunya, 10, principal -
Barcelona).**SANTA MAGDALENA SOFIA BARAT**El **dimarts 3 de juny**, a les 19.00, el
cardenal Joan Josep Omella presideix
l'eucaristia amb motiu del centenari
de la canonització de santa Magdale-
na al col·legi Sagrat Cor (c/ Eduardo
Conde, 17-23 - Barcelona).**Girona****INSTITUT SUPERIOR DE CIÈNCIES
RELIGIOSES**El **dilluns 2 de juny**, a les 18.00, ac-
te de final de curs: celebració de la
Paraula a l'església del Seminari de
Girona; a les 18.30, a l'aula del Dr.
Estela, conferència *De Sacrosanctum*
Concilium a Desiderio desideravi: evo-
lució i reptes en l'àmbit litúrgic, 60 anys
després del Concili Vaticà II amb Mn.
Joan Baburés.**SINODALITAT**El **dijous 5 de juny**, a les 20.00, missa
i prèdica *Formació per a la sinodalitat*
missionera amb Mn. Josep Casellasa la parròquia de Santa Coloma de
Farners.**CORALS**El **diumenge 8 de juny**, a les 18.00,
VIII Trobada de corals a Sant Miquel
de Fluvià amb la coral de Lladó, el cor
Mercadal de Girona i la coral Xàntica
de Girona.**Tarragona****ORDENACIÓ SACERDOTAL**El **diumenge 1 de juny**, a les 18.30,
l'arquebisbe Joan Planellas ordena
sacerdot Miquel Barcos a la parrò-
quia de la Transfiguració del Senyor
de Vimbodí i Poblet.**Tortosa****CARISMÀTICS**El **diumenge 1 de juny**, a les 14.00,
trobada dels grups carismàtics de la
diòcesi a les teresianes de Jesús.**Urgell****URGELIA SACRA**El **dissabte 7 de juny**, a les 12.30, visi-
ta guiada al monestir de Sant Serni de
Tavèrnoles (Anserall) amb Pilar Ala-
ez (reserves@cataloniasacra.cat).**PREGUEM PER LES INTENCIONS
DEL PAPA**Perquè trobem consolació en la rela-
ció personal amb Jesús i aprenem
del seu Cor la compassió pel món

DAVID AGUILÀ

President de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria

“Un pelegrinatge és fer un salt espiritual”

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA

Un any més, i ja en són 25, la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria organitza el pelegrinatge de Montserrat a Núria. Serà de l'1 al 9 d'agost. Per inscriure-s'hi hi ha el WhatsApp 607 934 111. Es tracta d'un camí exterior però també interior, envoltats de natura, on compartir vivències, pregària, silenci... En parlem amb el president de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria, David Aguilà. Trobareu l'entrevista sencera a la nostra web.

Què suposa arribar a aquesta fita de 25 anys?

És una joia veure el fruit que al llarg dels anys aquest camí deixa en el cor de les persones: pau, assossegament, germanor, fe. Montserrat i Núria són dos santuaris marians de referència, i aquest camí, que passa íntegrament per territori català, convida, com tot pelegrinatge, a viure l'espiritualitat al seu màxim exponencial.

Com és aquest camí?

És una combinació de natura, senderisme, excursió, caminar, fer comunitat, cantar, parlar, compartir... en un ambient de devoció especial a la Mare de Déu. Les nostres “motxilles” es van alleugerint i anem experimentant aquell desèiximent propi dels pelegrins. És una experiència difícil d'explicar, però que desemboca en sentir-se més lliure i feliç. També gaudim molt de la creació. Molts trams són paratges solitaris i de bells paisatges, que conviden espontàniament a la reflexió assossegada. Un pelegrinatge és fer un salt espiritual per deixar de fer coses, apagar el mòbil, fer silenci, sentir les olors de la natura, el cant dels ocells... També fomenta la cohesió del grup i la germanor davant les dificultats del camí i de la vida.

I si algú es ressaga?

Lloquem una autocaravana, que també fa de “cotxe-escombra”. I ara s'escau comentar que això ens suposa despeses no petites, i per això gaudim d'alguns patrocinadors, encara que ens en manquen i en cerquem més. Aquest vehicle, que transporta el gruix de les motxilles, fa possible que tots puguin fer camí amb tranquil·litat, també si algú presenta un problema físic. L'any passat hi va haver pelegrins des de 20 fins a 80 anys. També portem una metgessa i una logística d'emissores.

Per a qui està pensat aquest pelegrinatge?

És obert a tothom. En el camí tots hem d'anar junts. No és una excursió, sinó un pelegrinatge, i per tant, ningú no ha de quedar enrere. De fet, hi ha el projecte de fer aquest camí també per a minusvàlids, amb voluntaris i cadires especials. Tothom pot fer el camí, ningú pot quedar-ne fora. No és cap cursa. Volem deixar presses i caminar sense rellotges ni mòbils. El secret és aconseguir un ambient de germanor i de pregària, i caminar, gaudir, parlar, cantar, aturar-nos. No hem de demostrar res, ni fer més del que podem fer, i és bo anar al ritme de l'últim. Aquí hi ha la gràcia de seguir el ritme de la vida com un temps de Déu. Això és una invitació perquè qualsevol obstacle o dificultat es converteixi en una gràcia.

Amb quina actitud s'ha d'afrontar aquest camí de Montserrat a Núria?

Sortir dels paràmetres del món: mòbils, rellotges, i no quantificar-ho tot amb expectatives artificioses. Convidem la gent a obrir el seu cor i entrar en aquesta transcendència. És una aventura espiritual, també amb cansament físic, on tots ens donem suport. Caminem plegats persones més i menys creients, palpant la creació de Déu i sentint la comunitat, que és un regal. Al cap i a la fi, tot és amor de Déu que ens sustenta especialment quan ens sentim febles o ensopeguem. Per això aquesta invitació és oberta a tothom.

ràdio estel

RÀDIO ESTEL

NOVA TEMPORADA, AMB MÉS CONTINGUTS SOCIALS I RELIGIOSOS

ESCOLTANT, SENTIRÀS!

WWW.RADIOESTEL.CAT